

Kommuneanalyse 2025

Hva betyr kommunegrenser
for barn og unges oppvekst?

unicef

for hvert barn

Kommuneanalyse 2025

Hva betyr kommunegrenser for barn og unges oppvekst?

UNICEF er verdens største organisasjon for barn. Vi jobber over hele verden for at barn skal få oppfylt sine rettigheter. Som del av FN, har vi et eget mandat til å fremme og sikre barns rettigheter etter FNs barnekonvensjon. Det gjør vi også i Norge.

FNs barnekomité har ved gjentatte anledninger – i 2010, 2018 og senest i 2025 – uttrykt alvorlig bekymring for geografiske forskjeller i barns oppvekstsvilkår i Norge. Komiteen understreker at barns tilgang til likeverdige tjenester fortsatt i stor grad påvirkes av hvor i landet de bor. I sine siste vurderinger oppfordrer komiteen norske myndigheter til å iverksette målrettede tiltak som kan redusere, og på sikt eliminere, disse ulikhetene slik at alle barn får oppfylt sine rettigheter uavhengig av bosted. I Norge er barns rettig-

heter tatt inn i Grunnloven § 104, og FNs barnekonvensjon er norsk lov. Det er staten som har signert FNs barnekonvensjon, men ansvaret for tjenestene som skal oppfylle mange av rettighetene er lagt til kommunene. Kommunenes ansvar for å oppfylle menneskerettighetene er også fastslått av Høyesterett.

Barn lever først og fremst livene sine i et lokalsamfunn. Det betyr at barns rettigheter i stor grad må oppfylles av de som er nærmest barnet – kommunen. Her er familie, venner, barnehage, skole, fritidsaktiviteter, helsetilbud, NAV og et barnevern som kan beskytte og hjelpe barn og deres familier. Dette er bakgrunnen for at UNICEF hvert år utarbeider en analyse av hvordan det står til med kommunale tjenester til barn og unge.

Barn har rett til å vokse opp under trygge og likeverdige forhold. Kommuneanalysen bygger på Grunnloven og FNs barnekonvensjon og gir et kunnskapsbasert bilde av hvordan norske kommuner ivaretar barns rettigheter. Formålet med analysen er å styrke kunnskapsgrunnlaget for politiske beslutninger og strategisk arbeid, og å bidra til at barn og unge får oppfylt sine rettigheter uansett hvor de bor.

Dessverre viser også årets analyse at det er store kommunale forskjeller i tjenester til barn og unge. Du kan lese mer om funnene og våre anbefalinger til hva som kan gjøres i denne rapporten. Vi i UNICEF ønsker å vite mer og inviterer nå politikere og ungdomsråd i noen kommuner til å dele mer informasjon og tanker om hva som bør gjøres.

Årets analyse er utarbeidet av Aksha Arulmohan og Kristin Wee Sævig fra UNICEF Norge med faglig bistand fra Simen Pedersen, Iselin Kjelsaas og Mikael Storhaug Amari fra Menon Economics. Deres bidrag har vært avgjørende for kvaliteten i arbeidet.

Vi håper at Kommuneanalysen 2025 vil være et nyttig verktøy for alle som arbeider for barns rettigheter– og at den kan bidra til å redusere geografiske forskjeller og styrke barns rettssikkerhet i hele landet.

September 2025
Elin Saga Kjørholt
Direktør for barnsrettigheter
UNICEF Norge

Sammendrag

UNICEF Norges kommuneanalyse for 2025 viser at det fortsatt er betydelige forskjeller i hvordan norske kommuner ivaretar barns rettigheter i praksis, til tross for at alle barn har samme juridiske rettigheter uavhengig av bosted. Analysen, som er den mest omfattende i sitt slag til nå, omfatter 319 av landets 357 kommuner. Datagrunnlaget bygger på 19 indikatorer som måler grad av lovoppfyllelse innenfor seks kategorier: barnehage, grunnskole, barnevern, helsetjenester, kulturtilbud og resultatkvalitet.

Hovedfunn

Hovedfunnet er at graden av lovoppfyllelse varierer fra 46 til 76 prosent mellom kommunene, med et nasjonalt gjennomsnitt på 59,3 prosent. Dette indikerer at mange kommuner ligger langt under full lovoppfyllelse, og at barn får ulike muligheter avhengig av hvor de bor. Småkommuner kan både prestere svært godt – som Rødøy, Skjåk og Tokke – og svært dårlig, som

Værøy og Bø i Nordland. Storbyene presterer gjennomgående lavt på barnehage- og kulturtilbud, ofte som følge av begrenset areal og høye kostnader, men viser mer stabile resultater på andre områder som grunnskole og helsetjenester. Vår analyse viser også at kommuner med godt økonomisk handlingsrom generelt presterer bedre, særlig innen helsetjenester og kulturtilbud. Samtidig viser analysen at kommuner med høy befolkningsvekst har en tendens til å prestere dårligere, noe som kan skyldes kapasitetsutfordringer og press på tjenestene. Vår analyse viser følgende mønstre:

Barnehage:
Små kommuner med få barn, høy bemanningstetthet og god fysisk tilrettelegging oppnår de høyeste poengsummene.

Grunnskole:
Nivået er generelt høyt i landet, men det er store variasjoner innad i enkelte fylker, noe som kan knyttes til ulik lærertetthet, ressursbruk og lokal oppfølging.

Barnevern:
Enkelte fylker har ingen kommuner med høye toppresultater, noe som kan indikere utfordringer med kapasitet, kompetanse eller organisering.

Helsetjenester:
Variasjonen er stor. Små, sentrale og økonomisk sterke kommuner gjør det best, ofte fordi de klarer å opprettholde gode fagmiljøer og sikre stabil rekruttering.

Kulturtilbud:
Har lavest gjennomsnittsscore og størst spredning. Mange kommuner har ingen årsverk i kulturskolen, noe som begrenser barns tilgang til organiserte kulturaktiviteter.

Resultatkvalitet:
Småkommuner gjør det ofte bedre enn større kommuner, men det er unntak, og enkelte småkommuner har utfordringer med systematisk oppfølging.

Vår analyse peker på at forskjellene ikke kan forklares fullt ut med økonomi og geografi alene. Lokal organisering, politiske prioriteringer, ledelseskapasitet og evne til å samarbeide på tvers av sektorer har stor betydning for resultatene. Små kommuner har ofte større variasjon i kvalitet – fra svært høy til svært lav – mens større kommuner er mer harmonisert tjenestetilbud, men ikke nødvendigvis bedre. Mange kommuner har et betydelig forbedringspotensial, og det finnes gode eksempler å lære av.

Anbefalinger

Vi har utarbeidet 17 konkrete anbefalinger rettet mot både nasjonale og lokale myndigheter. På nasjonalt nivå foreslås blant annet å sikre barns rettigheter som en tydelig del av lovforenkling og reformarbeid, innføre plikt til systematiske vurderinger av barnets beste i all velferdslovgivning, samt å utforme økonomiske insentiver som fremmer forebygging og tidlig innsats.

For kommunene anbefales det å styrke kompetansen om barnerettigheter i hele kommunen, systematisere vurderinger av barnets beste, sikre reell medvirkning fra barn og unge i planlegging og beslutningsprosesser, tilpasse tjenester til individuelle behov og styrke interkommunalt samarbeid for å opprettholde robuste fagmiljøer. Statlige aktører, kompetansesentre og læringsnettverk bør brukes mer aktivt for å dele erfaringer, løfte frem gode eksempler og redusere ulikheter.

Konklusjon

Basert på gjennomførte analyser, konkluderer vi med at likeverdige oppvekstvilkår krever både sterkere nasjonal styring og en tydeligere ivaretagelse av det lokale ansvaret. Forskjellene mellom kommunene viser at det er rom for læring, erfaringsutveksling og målrettet innsats, men også at dette arbeidet haster. Ivaretagelsen av barns rettigheter skal ikke være avhengige av kommunegrenser.

Innhold

Sammendrag 4

Innledning 8

2: Likeverdige oppvekstvilkår er en grunnleggende barnrettighet 11

2.1 Forpliktelse overfor barn 11

2.2 Forpliktelser overfor det lokale selvstyret 12

2.3 Tillatt ulikhet og skjønnsmargin 12

2.4 Minstestandarden for etterlevelse i Norge 12

3: UNICEF Norges Kommuneanalyse 15

3.1 Bakgrunn 15

3.2 Indikatorsett 16

3.3 Utvalg 18

3.4 Metode 21

4: Resultater fra analysen 23

4.1 Samleindikator 23

4.2 Barnehage 30

4.3 Grunnskole 35

4.4 Barnevern 40

4.5 Helsetjenester 45

4.6 Kulturtilbud 49

4.7 Resultatkvalitet 54

5: Drøfting av resultater 60

5.1 Hovedfunn 60

5.2 Betydningen av hovedfunnene for barn i praksis 62

5.3 Drøfting av mønstre og forklaringsfaktorer 62

5.4 De som ikke har rapportert 64

6: Anbefalinger 66

6.1 Til nasjonale myndigheter 67

6.2 Til kommuner - på systemnivå 68

6.3 Til kommuner - på tjenestenivå 68

6.4 Til kommuner - om samarbeid 69

Referanseliste 71

Vedlegg 1 – Rangering av alle kommuner etter samleindikator 72

Vedlegg 2 – Utelatte kommuner fra samleindikator 86

Vedlegg 3 – Deskriptiv statistikk 87

1

Innledning

Alle barn i Norge har de samme rettighetene, uansett hvor de vokser opp. Likevel viser årets kommuneanalyse fra UNICEF Norge at tilbudet barn mottar fra det offentlige varierer betydelig mellom kommuner. Ulikheter i økonomi, geografi og prioriteringer fører til at barns rettigheter i praksis ikke alltid blir like godt ivarettatt. Denne rapporten belyser hvordan lokale forutsetninger påvirker kommunenes tjenestetilbud til barn og hvordan kommuner med sammenlignbare rammevilkår kan lære av hverandre. Målet er å motivere til handling – for barna kan ikke vente.

Norske kommuner varierer betydelig i størrelse og rammevilkår – fra storbykommuner som Oslo med flere hundre tusen innbyggere, til små kommuner som Utsira med

rundt 200. Økonomiske ressurser, demografisk sammensetning og geografiske forhold gir ulike utgangspunkt og utfordringer. Derfor må også tjenestetilbudene tilpasses lokale behov.

Et grunnleggende prinsipp i FNs barnekonvensjon er at alle barn har lik rett til å vokse opp i trygge og utviklende omgivelser. Kommunene spiller en nøkkelrolle i å oppfylle disse rettighetene. Gjennom barnehage, skole, helsestasjon, fritidstilbud og barnevern møter kommunen barnet fra fødsel til myndighetsalder, og har ansvar for å sikre at barn får nødvendig hjelp og støtte i livets ulike faser.

Realiteten er imidlertid at barns tilgang til tjenester varierer. Årets kommuneanalyse viser store forskjeller i tjeneste-

tilbudet og ressursbruken rettet mot barn. Dette henger trolig sammen med ulike prioriteringer mellom kommunene – både politisk og administrativt. Analysen bygger på KOSTRA-tall rapportert inn for 2024, og gir et øyeblikksbilde av situasjonen i norske kommuner. Totalt finnes det 357 kommuner i Norge. I årets rapport inngår data fra 319 kommuner.

UNICEF Norge gjennomfører kommuneanalysen hvert år for å identifisere risiko for brudd på barns rettigheter og for å inspirere kommunene til å styrke sitt arbeid med barn og unge. Rapporten er ment som et verktøy for alle med ansvar og mulighet til å påvirke: folkevalgte, kommunedirektører, fagfolk og frivillige. For barns rett til gode oppvekstvilkår kan ikke vente. De trenger, og har krav på, likeverdige tjenester – uansett hvilken kommune de bor i.

Selv om alle barn i Norge har de samme rettighetene, utfordres gjennomføringen av disse i praksis av at kommunene står overfor betydelige omstillingsbehov. TBU (2025) peker på at kommunesektoren er i en krevende økonomisk situ-

asjon, blant annet som følge av fallende barnetall, aldrende befolkning og økte utgifter til helse og omsorg. Dette skaper press på oppvekststjenester som barnehage og skole, særlig i mindre kommuner med svakere økonomi. Utvalget understreker at effektivisering er nødvendig for å opprettholde tjenestekvalitet. Omstillingstiltak som endringer i skolestruktur og nedleggelser av barnehager er både politisk og økonomisk krevende. Samtidig åpner slike tiltak for bedre ressursutnyttelse – forutsatt at de planlegges grundig og med barns beste som styrende prinsipp.

De bundne kostnadene er dekket. Dette gir et bilde av kommunenes økonomiske handlefrihet. Etter kommunesammenslåingen i 2020 er antall kommuner redusert fra 428 til 356, og vi har nå 11 fylker. Analysegrunnlaget og SSBs kommunefordelte statistikk er dermed noe endret fra tidligere.

Endringer i analyse er gjort i samråd med SSB, og vi har derfor valgt å strukturere datamaterialet basert på KOMMODE-modellen som anslår bundne kostnader og frie

disponible inntekter for de sammenslåtte kommunene. En KOMMODE-gruppering er derfor benyttet i denne analysen, da en slik gruppering tar høyde for en mer detaljert oversikt tilpasset kommunestrukturen per 1. januar 2020. Ved å sammenligne kommuner som er av relativ lik størrelse, og har tilsvarende økonomiske forutsetninger, kan vi studere hvordan ulike økonomiske rammebetingelser kan gi utslag for de områdene kommunene yter tjenester til barn og unge på. For enkelhets skyld kaller vi de ulike inndelingene for «kommunegrupper». Årets analyse og anvendte kart (figur 1.0) tar utgangspunkt i kommunestrukturen per 31. desember 2023. Dette gjelder både kommunene og fylkeskommunene. Årsaken til dette er at vi analyserer tall innrapportert til KOSTRA for 2023.

Tallmaterialet vi bruker er begrenset. Kommuneanalysen er ikke ment som en årsak/virknings-analyse. Den kan være et utgangspunkt for å skape debatt om prioritering av barn og unge på kommunenivå i Norge, og et grunnlag for videre analyse.

2

Likeverdige oppvekstvilkår er en grunnleggende barnerettighet

I et desentralisert velferds-system, der staten har overordnede forpliktelser og kommunene har ansvar for å tilby tjenestene, vil det alltid oppstå variasjon. FNs barnekonvensjon og Grunnloven gir klare føringer for barnets beste og lik rett til utvikling og trygghet. I praksis utfordres disse idealene av lokale forskjeller i økonomi, demografi og prioriteringer. Dette reiser et prinsipielt og praktisk spørsmål: hvor går grensene for tillatt ulikhet i kommunenes tjenesteyting – og hvordan balanseres barns rettigheter mot det lokale selvstyret?

Et sentralt spørsmål er i hvilken grad barnerettighetene, herunder FNs barnekonvensjon, setter grenser for regional ulikhet i tjenestetilbudet til barn og unge. Grunnstrukturen i det norske systemet er at

staten har overordnede forpliktelser overfor barn, mens kommunene har ansvar for å etterleve disse gjennom tjenesteytelser. Lovgivningen fastsetter nasjonale standarder som alle kommuner plikter å følge, samtidig som kommunene mottar rammetilskudd som de disponerer etter egne prioriteringer.

2.1 Forpliktelsene overfor barn

Forholdet mellom staten og mindreårige reguleres primært av Grunnloven § 104. Bestemmelsens annet ledd fastslår at «[v]ed handlinger og avgjørelser som berører barn, skal barnets beste være et grunnleggende hensyn». Bestemmelsen skal tolkes i lys av internasjonale forbilder, særlig FNs barnekonvensjon artikkel 3.

FNs barnekomité, som fører tilsyn med konvensjonen, har

påpekt at hensynet til barnets beste ofte må balanseres mot andre hensyn, som foreldres rettigheter, statens behov, lokale tradisjoner og øvrige menneskerettslige forpliktelser. Når det ikke er mulig å finne et kompromiss, skal barnets beste tillegges særlig vekt gjennom en proporsjonalitetsvurdering. Prinsippet innebærer at både systemet som helhet og utfallet av enkeltbeslutninger må ivareta barnets beste.

Grunnloven § 104, tredje ledd, pålegger staten å legge forholdene til rette for barnets utvikling og å sikre nødvendig økonomisk, sosial og helsemessig trygghet. Dette tilsvarer forpliktelsene i barnekonvensjonens artikkel 4, som pålegger staten å iverksette nødvendige tiltak for å virkeliggjøre barns rettigheter – herunder gjennom velferdstjenester. Det er særlig relevant å avklare hvor langt denne sikringsplikten rekker, og i hvilken grad ulikheter i kommunenes tjenestetilbud er forenlig med statens plikter.

Barnekomitéen har fremhevet at staten er ansvarlig for at kommunene handler i samsvar med barnets beste, at de er tilstrekkelig finansiert og har nødvendig kompetanse og at desentralisering ikke fører til diskriminering av barn basert på bosted.

2.2 Forpliktelser overfor det lokale selvstyret

Ved siden av forpliktelsene overfor barn og unge, har staten også en plikt til å

respektere det kommunale selvstyret, slik det følger av Europarådets konvensjon om lokalt selvstyre (ETS nr. 122). Det norske systemet gir kommunene og fylkeskommunene stor grad av selvstendighet i styringen av lokale saker. Gjennom folkevalgte organer fastsetter de egne budsjetter, reguleringsplaner og prioriteringer. Dette fremmer demokratisk deltakelse og lokal tilpasning.

2.3 Tillatt ulikhet og skjønnsmargin

Staten har et dobbelt sett av forpliktelser: å sikre lik tilgang til velferdstjenester for alle barn og samtidig respektere det lokale selvstyret. Spørsmålet er hvordan dette balansepunktet skal utformes i praksis. Etter barnekonvensjonen artikkel 4, plikter staten å utnytte sine tilgjengelige ressurser til det ytterste for å sikre barns rettigheter. Kommunene er statens utførende ledd, og ulikheter i kapasitet og prioriteringer vil nødvendigvis føre til variasjon i tjenestetilbudet.

FNs barnekomité presiserer i Generell kommentar nr. 5 at staten fortsatt har det overordnede ansvaret. Det innebærer at staten må sikre at alle kommuner har nødvendige ressurser og at barns rettigheter ikke svekkes av geografiske forskjeller. Samtidig anerkjennes en viss skjønnsmargin for lokale tilpasninger – så lenge disse ikke fører til brudd på barns rettigheter.

Det er altså ikke krav om et identisk tjenestetilbud i hele

landet. Det avgjørende er at det finnes en «minstestandard» som alle barn og unge har rett på, og at denne etterleves uavhengig av hvor barnet bor. Staten må sørge for at kommunenes frihet ikke undergraver barns rett til likeverdig behandling og like muligheter.

2.4 Minstestandarden for etterlevelse i Norge

I både 2010 og 2018 påpekte FNs barnekomité at barn må sikres likeverdige tjenester i Norge. Komitéen har igjen i sine siste vurderinger av Norge (2025) uttrykt bekymring for regionale forskjeller i oppvekstvilkår, og oppfordrer Norge til å etablere tiltak for å eliminere geografiske forskjeller.

Komitéen går langt i å forutsette at ytelser og tjenester skal være likeverdige nasjonalt. Samtidig er det en viss åpning for lokale tilpasninger, så lenge disse ikke fører til uakseptable forskjeller. Selv om det ikke fastsettes en konkret terskel for tillatt ulikhet, signaliserer komiteen tydelig at forskjellene i Norge i dag overskrider det som kan anses som akseptabelt innenfor statens skjønnsmargin.

... Establish a mechanism to follow up on municipalities facing considerable challenges, eliminate regional disparities in service provision and ensure that all municipalities meet all their statutory requirements...¹

¹ FN, Komitéen for barns rettigheter, Concluding observations on the seventh periodic report of Norway, CRC/C/NOR/CO/7, 22. juli 2025, s. 2-3

3

UNICEF Norges Kommuneanalyse

UNICEF arbeider for barns rettigheter globalt, med fokus på FNs barne-konvensjon. Kritikken fra FNs barnekomité av norske kommuners ulikhet i tjenester førte til at UNICEF Norge begynte arbeidet med Kommuneanalysen i 2014. Formålet med analysen er å kartlegge og rangere kommuners tjenestetilbud til barn for å motivere til forbedringer.

3.1 Bakgrunn

UNICEF (FNs barnefond) er verdens største humanitære organisasjon for barn. UNICEF arbeider for at alle barn i Norge og verden skal få oppfylt sine rettigheter etter FNs barnekonvensjon.² FNs barnekomité har gjentatte ganger påpekt at det kommunale tjenestetilbudet til barnefamilier i Norge ikke er godt

nok, og ytret bekymringer for ulikheten det skaper. Kritikken har kommet i forbindelse med komitéens statusrapporter om Norge, som utgis hvert femte år for å kontrollere Norges etterlevelse av barnerettighetene.

På bakgrunn av tilbakemeldingen fra FNs barnekomité begynte derfor UNICEF Norge i 2014 med en årlig kartlegging og rangering av kommunenes tilbud og tjenester til barn og unge gjennom Kommuneanalysen. Kommuneanalysen er dokumentert i en rapport som er offentlig tilgjengelig for alle. Formålet med analysen er å identifisere brudd på barns rettigheter, samt oppfordre og motivere kommuner til å sikre barnerettighetene. Hensikten med

² FNs barnekonvensjon er FNs konvensjon om barns rettigheter. Det er en internasjonal avtale om barns rettigheter. Barnekonvensjonen er også kalt barnas egen grunnlov.

analysen er ikke å peke på enkelte kommuner, men å sette søkelys på ulikhet i tjenestetilbud til barn og unge i Norge.

Et bærende prinsipp i FNs konvensjon om barnets rettigheter (FNs barnekonvensjon), er at alle barn har lik rett til å vokse opp og utvikle sitt fulle potensial. I praksis betyr det at alle barn, uavhengig av hvor de bor eller hvem de er, skal sikres likeverdige oppvekstvilkår. Barnekonvensjonen har også fire generelle prinsipper som handler om ikke-diskriminering, barnets beste, barnets rett til liv og utvikling, og barnets rett til å bli hørt. Disse prinsippene er viktige utgangspunkt for å forstå de andre bestemmelsene i barnekonvensjonen. Kommunene i Norge har en sentral rolle i mange barns

liv som en tjenesteyter og myndighetsutøver innenfor tjenesteområdene barnehage, grunnskole, barnevern, helsetjenester og kulturtilbud. Kommunen følger barna fra de er født til de blir myndige og har ansvar for å levere tjenester som er grunnleggende for å sikre barns rettigheter.

Fra 2003 gjelder barnekonvensjonen som norsk lov, og den har en spesiell status ved at den går foran andre norske lover dersom de står mot hverandre. På den måten har Norge sørget for at alle, myndigheter, enkeltpersoner og organisasjoner, skal følge bestemmelsene i barnekonvensjonen.

3.2 Indikatorsett

Basert på UNICEF Norges utviklingsarbeid har Menon Economics vurdert hvilke

offentlige tilgjengelige data som gir best indikasjon på kommunenes rettighetsarbeid (Menon Economics, 2025). Basert på overordnede betraktninger og diskusjon av relevante indikatorer, anbefaler Menon Economics at UNICEF Norge inkluderer 19 indikatorer i Kommuneanalysen 2025. Dataene er basert på statistikk for 2024. Indikatorene dekker barnehage, grunnskole, barnetilbud og brukereffekter (resultatenes rettighetskvalitet) av kommunearbeid.

Indikatorene som delvis er hentet fra Menon Economics (2022), er nærmere begrunnet i Menon Economics³.

³ Menon Economics (2025): UNICEFs analyse av kommunenes ivaretagelse av barns rettigheter – metoderapport, Forfattere: Pedersen S. mfl., Menon-rapport 58/2025.

Indikatorer for analysen

BARNEHAGE

Antall førskolelærere per barn under 3 år i ordinære barnehager
Antall førskolelærere per barn over 3 år i ordinære barnehager
Antall årsverk per barn i ordinære barnehager
Leke- og oppholdsareal per barn i barnehage (m²) i ordinære barnehager

GRUNNSKOLE

Andel av skolene i kommunen som tilfredsstiller lærernormen
Andel av undervisningen som gis av lærere som oppfyller kompetansekravet for tilsetting
Andel lærere som underviser i norsk, matematikk og engelsk som oppfyller kompetansekravene⁴

BARNEVERN

Andel avsluttede undersøkelsessaker uten fristbrudd
Andel barn som får oppfølgingsbesøk i tråd med regelverket (ikke tilgjengelig for 2025)
Andel barn som har fått tilsynsbesøk i tråd med regelverket (ikke tilgjengelig for 2025)
Andel barn med hjelpetiltak som har tiltaksplan
Antall 18-25-åringer som mottar ettervern som andel av barn i kommunen som mottar barnevernstiltak

HELSETJENESTE

Andel nyfødte med hjemmebesøk av helsesykepleier innen to uker etter hjemkomst
Andel barn med fullført helseundersøkelse i 1. trinn i grunnskolen
Årsverk per 10 000 barn 0-20 år innen helsestasjons- og skolehelsetjeneste
Om kommunen har helsestasjon for ungdom eller ikke

KULTURTILBUD

Årsverk til kulturskole per 10 000 barn i alderen 6-15 år
Gjennomsnittlig fravær (målt i dager) for 10.-trinn
Gjennomsnittlig andel elever i 5.-10.-trinn som opplever å bli mobbet på grunnskolen

⁴ Tall for samisk og tegnspråk er ikke tilgjengelig på kommunenivå og er derfor utelatt selv om de inngår i kompetansekravene i opplæringsforskriften.

Alle indikatorene finnes for 2024, med to unntak. Det gjelder andel barn som får oppfølgingsbesøk i tråd med regelverket og andel barn som har fått tilsynsbesøk i tråd med regelverket. Disse variablene er ikke oppdatert i barnevernsbarometeret. Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet (Bufdir) begrunner de manglende dataene med overgang til nye fagsystemer og ny innrapporteringsløsning til barnevernsregisteret. Det er derfor foreløpig ikke mulig å tallfeste disse to indikatorene, men Menon Economics anbefaler at de inkluderes i fremtidige kommuneanalyser så fort de blir tilgjengelige.

3.3 Utvalg

I årets rapport inngår 319 av 357 kommuner i vurderingen av samleindikatoren, etter-som de har tilfredsstillende datagrunnlag i alle kategorier. Dette utgjør 89,4 prosent av alle norske kommuner.

Kommunene som er utelatt, mangler data i minst én av de seks underkategoriene. For å få en gyldig indikatorverdi i en underkategori, må kommunen ha data for minst 50 prosent av indikatorene i den aktuelle kategorien.

Kommunene som er inkludert i samleindikatoren, er sammenlignet med de som er

utelatt på fire karakteristikk: antall innbyggere, utvikling i innbyggertall, sentralitet og økonomisk handlingsrom. Resultatene viser at kommunene som er utelatt har betydelig lavere innbyggertall, er mindre sentralt plassert, men samtidig har et større økonomisk handlingsrom. Resultatene av de statiske testene ser vi i Tabell 31 under, og listen over alle utelatte kommuner fra samleindikatoren er vist i Vedlegg 2 – Utelatte kommuner fra samleindikator.

Tabell 3-1

Resultater av tosidig t-test blant kommuner som er inkludert i samleindikatoren og kommuner som er utelatt.

Variabel	Antall kommuner		Gjennomsnittlig verdi		T-verdi	Signifikant forskjell**
	Inkludert	Utelatt	Inkludert	Utelatt		
Antall innbyggere	319	38	17 366	1 434	2.02	Ja
Utvikling innbyggertall (siste 4 år)	319	38	1,7 %	2,3 %	0,96	Nei
SSBs sentralindeks	319	38	0,67	0,48	8,16	Ja
Økonomisk handlingsrom*	319	38	111	159	-10,4	Ja

*Vi har benyttet frie korrigerte inntekter per innbygger som indikator på kommunenes økonomiske handlingsrom. **Med 5 prosent signifikansnivå. Kilde: Menon Economics.

INGEN DISKRIMINERING

Barnerettighetene gjelder alle barn uansett hvem de er, hvor de bor, hvilket språk de snakker, hva religionen deres er, hva de tenker, hvordan de ser ut, hvilket kjønn de har, om de har en funksjonsnedsettelse, om de er rike eller fattige. De gjelder også uansett hvem foreldrene eller familiene deres er, tror på eller gjør. Ingen barn skal behandles urettferdig, uansett grunn.

Barnerettighetene, artikkel 2

3.4 Metode

Analysen er gjennomført av Menon Economics. De har i analysearbeidet vurdert hvordan indikatorene best kan settes sammen til en felles indikator og hvilke analyser som er interessante å gjennomføre for å indikere hvilke kommuner som er best og dårligst på ivaretagelse av barns rettigheter (Menon Economics, 2025).

I tidligere års kommuneanalyser har man valgt å rangere kommuner innenfor hver KOSTRA-gruppe, og derigjennom sammenligne kommuner med like forutsetninger til å oppfylle barns rettigheter. Som påpekt av Menon Economics (2022) påvirkes kommunenes forutsetninger for å oppfylle lovkrav av flere forhold, blant annet kommunens størrelse. Slik sett vil rangering etter KOSTRA-gruppe tilsløre reelle forskjeller mellom kommuner, som Menon Economics mener bør fremgå i analysen. Basert på at mye av tilsynsvirksheten av kommunenes rettighetsarbeid er tillagt statsforvalter, er det imidlertid

interessant å utarbeide fylkesvise rangeringer. En fylkesvis rangering kan øke bevisstheten om hvilke kommuner man kan lære av og som statsforvaltere bør ha et spesielt søkelys på i tilsynsarbeidet. Det er indikatorverdier for de 12 største kommunene i Norge (senere omtalt som ASSS-kommunene⁵), siden deres resultater hver for seg og til sammen omfatter en betydelig andel av barn i Norge.

Kommuneanalysen 2025 er avgrenset til 2024-data (og data for skoleåret 2023–2024). Menon Economics anbefaler at det ikke benyttes et gjennomsnitt for årene 2022–2024, slik det er gjort i tidligere kommuneanalyser. Begrunnelsen for denne avgrensningen er at analysen basert på kun 2024-data gir et mest mulig riktig og oppdatert datagrunnlag for å synliggjøre kommunenes arbeid med barns rettigheter. Analysen vil med denne avgrensningen bli mer aktuell og vil i større grad fange opp kommunale forbedringer og forverringer. Som et utgangspunkt er hvert

tjenesteområde vektet likt når vi analyserer tjenesteområdet samlet. Hvert tjenesteområde er også vektet likt inn i samleindikatoren, som representerer et mål på kommunenes samlede arbeid for å ivareta barns rettigheter. Samleindikatoren for alle de 19 indikatorene og indikatorverdi per tjenesteområde utgjør et tall mellom 0 og 1, er ganget med 100 og rangeres mellom kommuner, for å identifisere kommuner som gjør et spesielt godt eller dårlig rettighetsarbeid.

Det er også valgt å undersøke om det er systematiske forskjeller i indikatorverdier mellom kommuner med ulike kjennetegn. En slik analyse kan gjennomføres ved at man ved hjelp av statistisk analyse forsøker å forklare variasjoner i indikatorverdiene med kommunekjennetegn som innbyggertall, sentralitetsgrad og økonomisk handlingsrom.

⁵ ASSS (som står for Aggregerte Styringsdata for Samarbeidende Storkommuner) er et samarbeid mellom Asker, Bergen, Bærum, Drammen, Fredrikstad, Kristiansand, Lillestrøm, Oslo, Sandnes, Stavanger, Trondheim, Tromsø og KS.

4

Resultater fra analysen

Dette kapitlet presenterer resultatene fra den kvantitative analysen av hvordan norske kommuner ivaretar barns rettigheter, målt gjennom syv indikatorer: én samleindikator og seks spesifikke områder: barnehage, grunnskole, barnevern, helsetjenester, kulturtilbud og resultat kvalitet.

Formålet med analysen er å vise hvordan kommunene presterer samlet sett, avdekke forskjeller mellom fylker og identifisere styrker og svakheter på tvers av indikatorene. For hvert område synliggjøres hvordan kommunene for-deler seg, hvilke kommuner som utmerker seg positivt og negativt (topp 3 og bunn 3 per fylke), samt hvordan de 12 største kommunene i ASSS-nettverket presterer sammenlignet med det nasjonale gjennomsnittet. ASSS-nettverket,

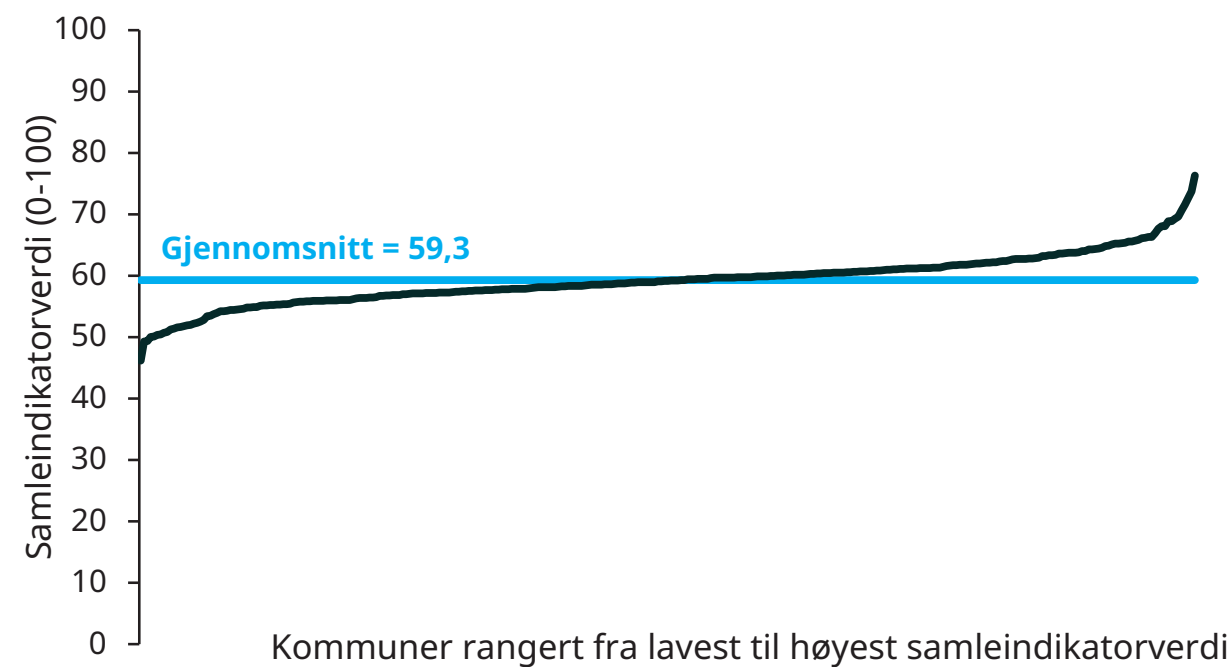
Aggregerte Styringsdata for Samarbeidende Storkommuner), er et samarbeid mellom noen av Norges største kommuner og KS, som Oslo, Bergen, Trondheim og Stavanger.

4.1 Samleindikator

Samleindikatoren gir et samlet mål på hvordan kommunene ivaretar barns rettigheter, basert på lik vektning av seks underkategorier. Totalt 319 kommuner har tilstrekkelig datagrunnlag til å inngå i indikatoren. Resultatene viser betydelig variasjon mellom kommunene, med poengscores fra 45 til 75 og et gjennom-snitt på 57,7. Fordelingen vises i Figur 4-1. Rangeringen av alle kommuner, fra høyeste verdi til laveste verdi i samleindikatoren, er vist i vedlegg 1. I vedlegg 3 viser vi deskriptiv statistikk for hver indikator som inngår i samleindikatoren.

Figur 4-1

Samleindikator - Rangering av kommuner etter grad av ivaretagelse av barns rettigheter.

N=319. Kilde: Menon Economics

Rødøy kommune i Nordland toppe rangeringen med en poengscore på 74,7, tett fulgt av Skjåk, Tokke og Vestre Slidre – alle over 70 poeng. Innlandet og Nordland utmerker seg ved at begge har tre kommuner med score over 67. De tre høyest scorende kommunene i hvert fylke er vist i Tabell 4 1.

Tabell 4-1

Samleindikator for de tre kommunene med høyest score per fylke

	Høyest score		Nest høyest score		Tredje høyest score	
	Navn	Score	Navn	Score	Navn	Score
Akershus	Aurskog-Høland	62,8	Ås	61,9	Frogn	61,3
Buskerud	Nore og Uvdal	65,7	Sigdal	63,7	Hol	63,2
Østfold	Hvaler	59,0	Råde	57,7	Våler	57,7
Innlandet	Skjåk	73,7	Vestre Slidre	71,6	Dovre	68,8
Vestfold	Færder	61,7	Larvik	58,7	Horten	58,4
Telemark	Tokke	72,7	Hjartdal	69,3	Vinje	64,0
Agder	Bygland	65,1	Åmli	62,2	Lyngdal	61,5
Rogaland	Lund	63,4	Sauda	62,7	Suldal	62,1
Vestland	Aurland	70,6	Vik	66,9	Ulvik	66,1
M og R*	Smøla	68,0	Fjord	66,3	Surnadal	66,2
Trøndelag	Rennebu	65,3	Snåsa	65,2	Åfjord	63,6
Nordland	Rødøy	76,3	Hamarøy	69,6	Sørfold	68,9
Troms	Lyngen	66,3	Salangen	64,3	Dyrøy	62,8
Finnmark	Vardø	67,7	Hammerfest	65,2	Båtsfjord	64,9

Kilde: Menon Economics

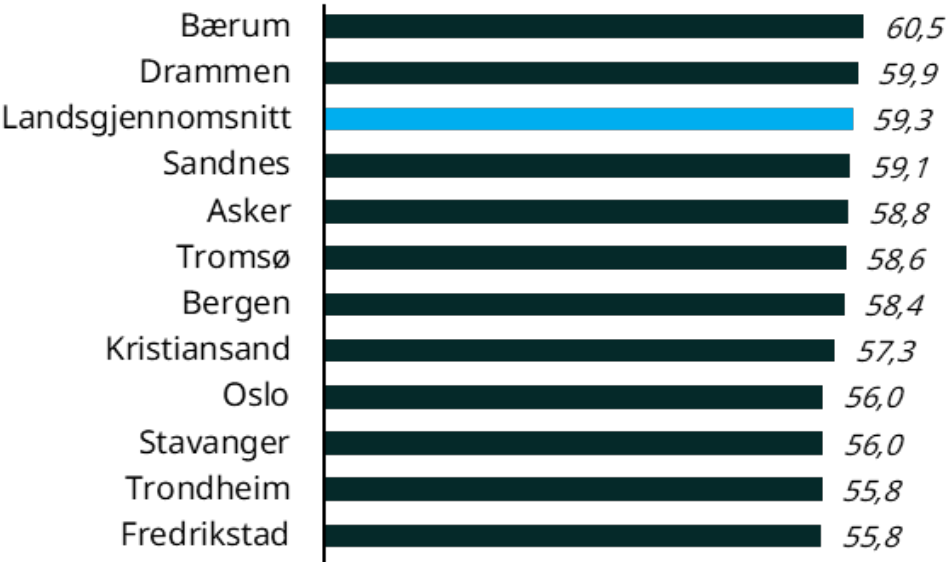
Tabell 4-2
Samleindikator for de tre kommunene med lavest score per fylke

Lavest score			Nest lavest score		Tredje lavest score	
	Navn	Score	Navn	Score	Navn	Score
Akershus	Lørenskog	50,1	Rælingen	51,2	Lunner	51,8
Buskerud	Rollag	54,2	Hole	56,7	Flesberg	57,6
Østfold	Sarpsborg	54,9	Skiptvet	54,9	Fredrikstad	55,8
Innlandet	Grue	50,7	Våler (Innlandet)	50,9	Nord-Odal	51,6
Vestfold	Holmestrand	55,7	Tønsberg	56,1	Sandefjord	57,7
Telemark	Midt-Telemark	57,8	Drangedal	58,2	Seljord	58,8
Agder	Risør	50,0	Gjerstad	51,7	Vegårshei	53,5
Rogaland	Hå	55,4	Stavanger	56,0	Time	56,3
Vestland	Fedje	51,4	Fjaler	52,5	Askøy	54,9
M og R*	Hareid	54,4	Gjemnes	56,1	Vanylven	56,4
Trøndelag	Frosta	52,8	Malvik	53,4	Indre Fosen	55,2
Nordland	Værøy	46,2	Bø	49,3	Vega	49,3
Troms	Balsfjord	50,4	Kåfjord	52,2	Storfjord	53,9
Finnmark	Karasjok	52,0	Hasvik	54,2	Kautokeino	54,9

*Møre og Romsdal Kilde: Menon Economics

På motsatt ende av skalaen finner vi Værøy kommune i Nordland med lavest poengscore på 45,3. Samme fylke har ytterligere to kommuner under 48 poeng, noe som illustrerer store interne variasjoner. I kontrast har alle kommunene i Telemark over 56 poeng, noe som tyder på et jevnt og relativt høyt nivå i fylket. De tre lavest presterende kommunene per fylke er presentert i Tabell 4 2.

Figur 4-2
Samleindikator for de 12 største kommunene i Norge (ASSS-kommunene)

N=12. Kilde: Menon Economics

Blant de 12 største kommunene i Norge (ASSS-kommunene) varierer samleindikatoren mellom 54 og 59, noe som indikerer moderate forskjeller. Kun Bærum og Drammen ligger over landsgjennomsnittet, mens Trondheim og Lillestrøm har lavest score (54,1). Resultatene er oppsummert i Figur 4 2.

Tabell 4-3
Regresjonsanalyse av hvordan kommunekarakteristikk påvirker prestasjon på indikatorene.

Indikator	Grunnskole	Barnevern	Helsetje- nester	Kulturtil- bud	Resultat- kvalitet	Hovedindi- kator
Konstant	82,63***	46,65***	50,24***	7,2	69,06***	50,46***
Ln (Innbyg- gere)	-0,83	1,42*	0,41	-0,83	-1,76*	-0,05
Sentralitets- indeks	12,42	5,38	18,13*	-10,61	14,76	2,86
Økonomisk handlings- rom	0,03*	-0,01	0,06**	0,25***	0,04	0,07***
Befolknings- vekst (siste 5 år)	12,79	-21,24	7,94	-34,63	23,78	-14,98*

Stjernene angir nivået av statistisk signifikans: *** $p < 0,01$; ** $p < 0,05$; * $p < 0,10$. Korrigerte frie inntekter er her benyttet som et mål på økonomisk handlingsrom.

For å undersøke hvilke kommunekjennetegn som påvirker prestasjonen på indikatorene, har vi gjennomført en lineær regresjonsanalyse med fire forklaringsvariabler: antall innbyggere, sentralitets-indeks, økonomisk handlingsrom og befolkningsvekst. Resultatene viser blant annet at:

Kommuner med høyere innbyggertall har bedre resultater på barnevern, men lavere på resultat-kvalitet.

Mer sentrale kommuner presterer høyere på helsetjenester.

Økonomisk handlingsrom har positiv effekt på helsetjenester, kulturtilbud og samle-indikatoren.

Kommuner med høy befolkningsvekst presterer svakere på samleindikatoren.

De fullstendige regresjonsresultatene er presentert i Tabell 4 3.

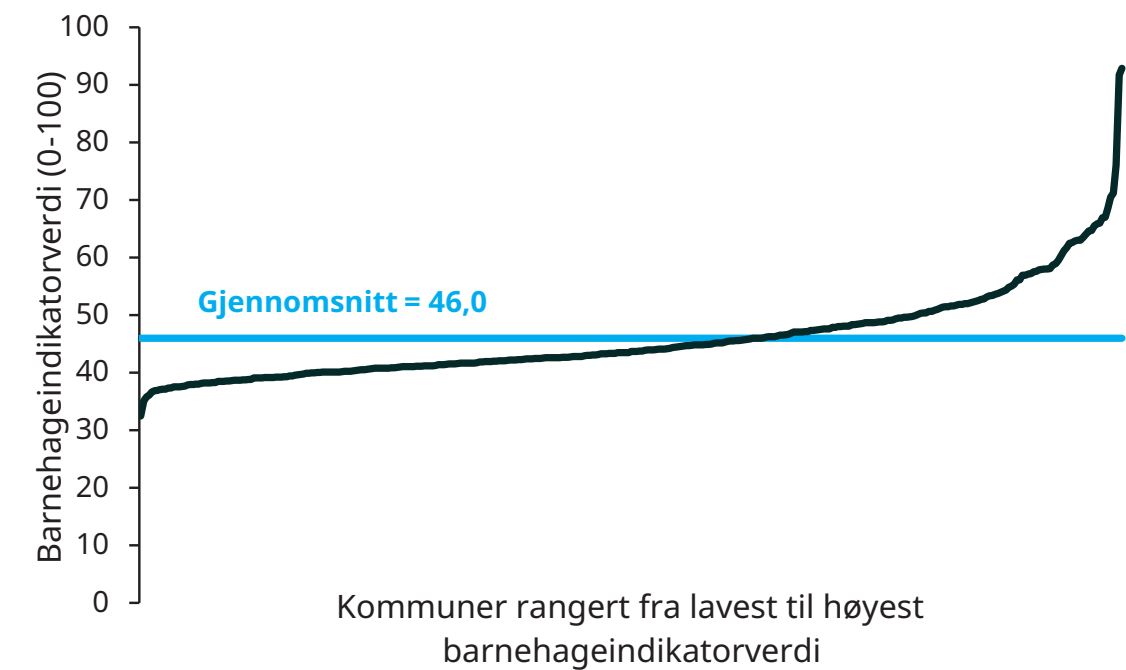
BARNETS BESTE

Når voksne bestemmer noe, skal de alltid tenke på hva som er best for barna. Myndighetene skal sørge for at barn blir beskyttet og passet på av foreldrene sine eller andre voksne når det er behov for det. Myndighetene skal sørge for at de som passer på barn gjør en god jobb.

Barnerettighetene, artikkel 3

4.2 Barnehage

Figur 4-3
Barnehageindikator – Rangering av kommuner etter grad av ivaretagelse av barns rettigheter knyttet til barnehage

N=357. Kilde: Menon Economics

Barnehageindikatoren viser betydelige forskjeller mellom kommunene. Mens gjennomsnittet er 46, varierer poengscorene fra rundt 35 til over 90. Majoriteten av kommunene ligger under gjennomsnittet, som trekkes opp av et fåtall kommuner med svært høye resultater.

Indikatoren er basert på to faktorer: antall ansatte/årsverk per barn og lekeareal per barn. Små kommuner med få barnehagebarn og normal bemanning vil prestere godt. Storbyene får generelt dårligere resultat, noe som trolig skyldes mange barn kombinert med begrenset lekeareal per barn. Tallene gjelder kun for ordinære barnehager i kommunene. Fordelingen er vist i Figur 4-3.

Tabell 4-4
Barnehageindikator for de tre kommunene med høyest score per fylke⁶

	Høyest score		Nest høyest score		Tredje høyest score	
	Navn	Score	Navn	Score	Navn	Score
Akershus	Hurdal	41,6	Aurskog-Høland	40,1	Vestby	40,1
Buskerud	Nore og Uvdal	53,4	Hol	51,6	Nesbyen	51,4
Østfold	Hvaler	48,0	Marker	45,4	Aremark	44,6
Innlandet	Folldal	65,9	Stor-Elvdal	63,0	Engerdal	60,4
Vestfold	Tønsberg	41,2	Holmestrand	41,2	Larvik	41,1
Telemark	Nissedal	64,7	Tokke	61,7	Vinje	53,6
Agder	Bykle	76,0	Bygland	64,0	Iveland	55,0
Rogaland	Utsira	92,9	Hjelmeland	52,8	Suldal	48,6
Vestland	Solund	66,9	Tysnes	64,6	Hyllestad	63,0
M og R*	Aure	54,2	Stranda	51,9	Sande	48,5
Trøndelag	Flatanger	65,8	Tydal	63,5	Røyrvik	61,2
Nordland	Lurøy	70,5	Rødøy	68,6	Meløy	62,6
Troms	Salangen	67,0	Lyngen	58,0	Karlsøy	57,8
Finnmark	Nesseby	91,7	Loppa	71,2	Gamvik	65,5

Utsira og Nesseby utmerker seg med svært gode resultater, sannsynligvis som følge av små barnegrupper og god bemanning. I motsatt ende skårer alle kommunene i Akershus og Vestfold lavt, med verdier betydelig under snittet. Finnmark skiller seg ut positivt med flere kommuner over 65 poeng. De tre kommunene med best resultat per fylke er presentert i Tabell 4 4.

⁶ For å tydeliggjøre variasjonen er maksimumsverdien i hver underkategori av barnehageindikatoren satt til den nest høyeste observerte verdien. Dermed kan flere kommuner oppnå maksimal score på underkategoriene.

Tabell 4-5
Barnehageindikator for de tre kommunene med lavest score per fylke

Lavest score			Nest lavest score		Tredje lavest score	
	Navn	Score	Navn	Score	Navn	Score
Akershus	Bærum	35,8	Nannestad	36,1	Nordre Follo	36,6
Buskerud	Flå	37,6	Drammen	38,0	Lier	38,2
Østfold	Våler	38,3	Skiptvet	38,3	Moss	38,5
Innlandet	Tolga	37,4	Os	37,5	Sør-Odal	38,6
Vestfold	Horten	40,0	Færder	40,1	Sandefjord	40,5
Telemark	Midt-Tele-mark	40,8	Bamble	41,1	Siljan	41,7
Agder	Vennesla	40,1	Kristiansand	40,2	Farsund	40,6
Rogaland	Hå	35,1	Klepp	37,1	Sandnes	37,9
Vestland	Aurland	38,7	Osterøy	39,1	Askøy	39,2
M og R*	Giske	37,9	Haram	39,1	Ålesund	39,1
Trøndelag	Malvik	39,4	Frosta	40,0	Trondheim	40,3
Nordland	Vevelstad	32,5	Beiarn	37,0	Sortland	38,8
Troms	Sørreisa	38,5	Harstad	39,5	Tromsø	40,8
Finnmark	Båtsfjord	38,6	Vadsø	38,7	Karasjok	39,5

*Møre og Romsdal. Kilde: Menon Economics

Lavest resultat har Vevelstad kommune i Nordland, med en poengscore på 32,5. Akershus utmerker seg også negativt med tre kommuner under 37 poeng. Alle fylker har kommuner med resultater betydelig under landsgjennomsnittet, og spesielt i Finnmark er spredningen stor – noe som tyder på ulik barnehagekvalitet internt i fylket. De tre lavest presterende kommunene per fylke er oppsummert i Tabell 4 5.

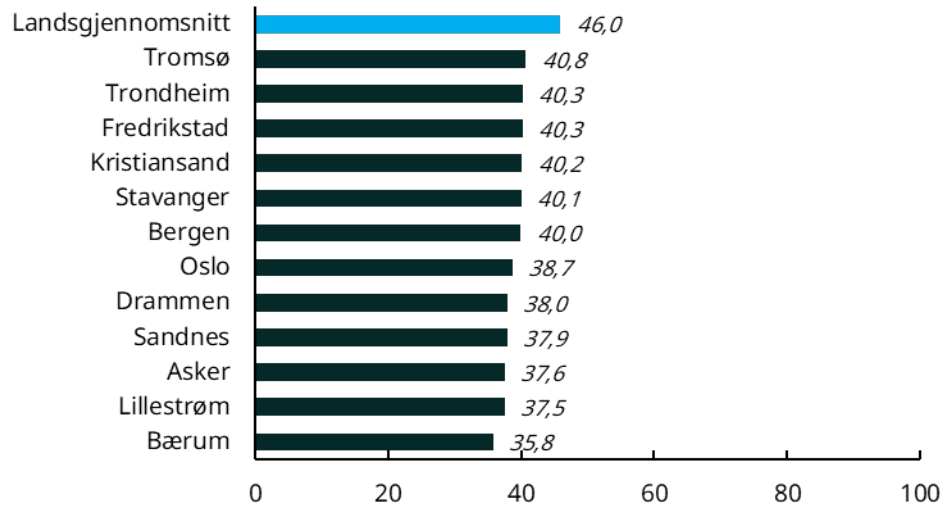

OPPFYLLELSE
AV BARN
RETTIGHETER

Myndighetene må
gjøre alt de kan
for at alle barn i
deres land
får oppfylt
alle rettighetene i
barnekonvensjonen.

Barnerettighetene, artikkel 4

Figur 4-4
Barnehageindikator for ASSS-kommunene

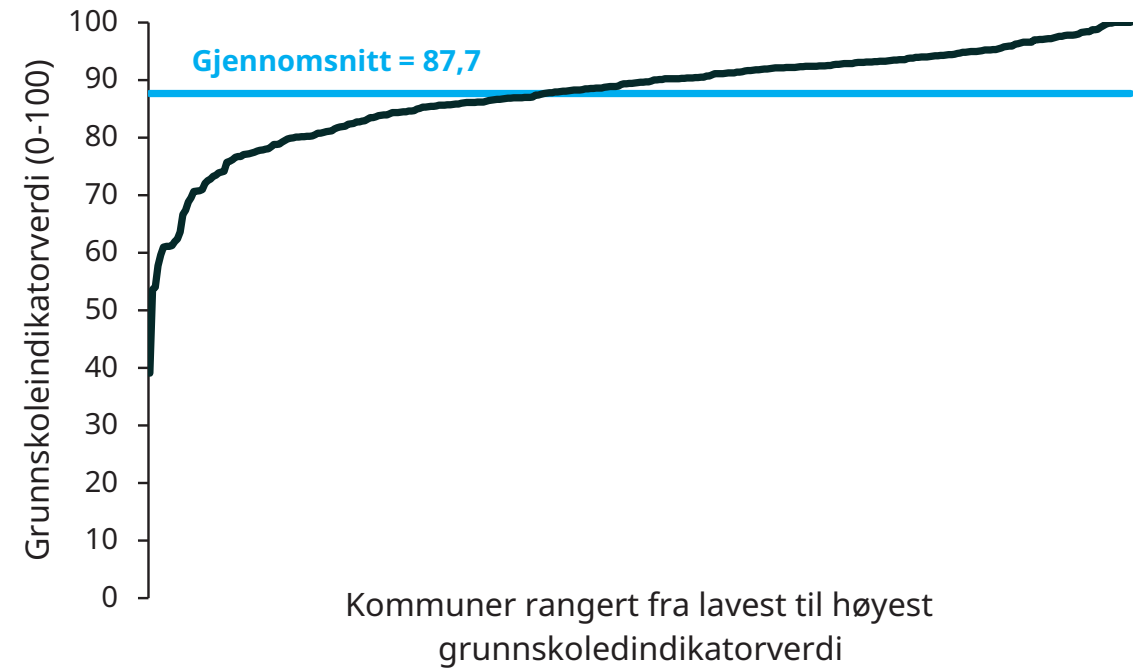

N=12. Kilde: Menon Economics

ASSS-kommunene presterer generelt svakt på barnehageindikatoren. Tromsø presterer høyest med 40,8, mens Bærum ligger lavest med 35,8. Dette bekrefter at storbyene har utfordringer med å tilby tilstrekkelig beman- ning og lekeareal sammenlignet med mindre kommuner. Resultatene for alle ASSS-kommunene vises i Figur 4 4.

4.3 Grunnskole

Figur 4-5
Grunnskoleindikator – Rangering av kommuner etter grad av ivaretagelse av barns rettigheter knyttet til grunnskole

N=357. Kilde: Menon Economics

Grunnskoleindikatoren har et høyt gjennomsnitt på 87,7, og det store flertallet av kommunene ligger over dette nivået. Det er imidlertid stor spredning i resultatene med variasjon i poengscore fra 39 til 100. Indikatoren bygger på tre variabler: oppfyllelse av lærernormen, andel ansatte som oppfyller tilsetningskrav og kompetansekrav i norsk, engelsk og matematikk. Fordelingen er illustrert i Figur 45.

Tabell 4-6
Grunnskoleindikator for de tre kommunene med høyest score per fylke

	Høyest score		Nest høyest score		Tredje høyest score	
	Navn	Score	Navn	Score	Navn	Score
Akershus	Nesodden	96,6	Vestby	94,1	Aurskog-Høland	94,0
Buskerud	Flå	99,7	Krødsherad	98,8	Flesberg	97,8
Østfold	Hvaler	97,8	Rakkestad	96,3	Moss	94,9
Innlandet	Dovre	99,9	Etnedal	99,4	Ringebu	98,4
Vestfold	Tønsberg	91,6	Horten	91,4	Larvik	90,2
Telemark	Hjartdal	100,0	Siljan	97,9	Tinn	94,8
Agder	Bykle	99,1	Iveland	96,2	Evje og Hornnes	95,2
Rogaland	Bokn	95,3	Kvitsøy	95,0	Hjelmeland	94,3
Vestland	Fitjar	98,7	Modalen	98,4	Eidfjord	98,0
M og R*	Sande	100,0	Gjemnes	98,7	Rauma	97,6
Trøndelag	Holtålen	100,0	Rennebu	100,0	Rindal	100,0
Nordland	Flakstad	100,0	Evenes	100,0	Sømna	97,0
Troms	Lyngen	97,3	Gratangen	97,2	Lavangen	95,3
Finnmark	Sør-Varanger	96,9	Hammerfest	95,8	Vardø	90,9

Kilde: Menon Economics

Sju kommuner oppnår maksimal poengscore (100), hvorav tre ligger i Trøndelag (Holtålen, Rennebu og Rindal). Dette peker mot gode forhold i grunnskolene i deler av fylket. Øvrige kommuner med full score inkluderer Flakstad og Evenes i Nordland, samt Hjartdal i Telemark. Vestfold skiller seg ut negativt ved at ingen kommuner i fylket scorer over 92. Tønsberg er best i fylket med 91,6. Oversikt over de tre høyest presterende kommunene per fylke finnes i Tabell 4 6.

Tabell 4-7

Grunnskoleindikator for de tre kommunene med lavest score per fylke

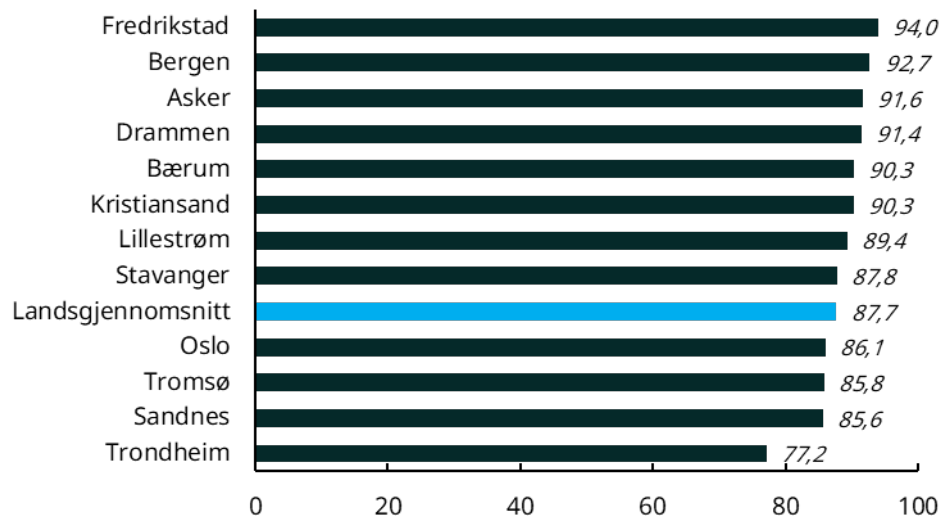
Lavest score			Nest lavest score		Tredje lavest score	
	Navn	Score	Navn	Score	Navn	Score
Akershus	Gjerdrum	62,4	Lunner	71,0	Nannestad	77,9
Buskerud	Hemsedal	63,6	Ål	84,5	Hol	85,8
Østfold	Indre Østfold	81,9	Skiptvet	86,9	Aremark	89,3
Innlandet	Engerdal	59,6	Sør-Odal	61,0	Våler (Innlandet)	61,1
Vestfold	Holmestrand	78,8	Sandefjord	88,6	Færder	90,2
Telemark	Porsgrunn	82,7	Fyresdal	83,9	Nome	84,6
Agder	Gjerstad	61,1	Arendal	73,2	Risør	74,0
Rogaland	Suldal	75,9	Strand	78,0	Vindafjord	79,2
Vestland	Fjaler	70,7	Askvoll	77,8	Masfjorden	78,4
M og R*	Giske	76,2	Aukra	78,8	Ålesund	79,8
Trøndelag	Meråker	57,7	Indre Fosen	69,6	Lierne	72,5
Nordland	Røst	39,1	Nesna	53,6	Lødingen	54,0
Troms	Tjeldsund	72,1	Sørreisa	74,2	Nordreisa	76,7
Finnmark	Berlevåg	61,9	Loppa	73,5	Porsanger	75,7

*Møre og Romsdal. Kilde: Menon Economics

Røst kommune i Nordland har lavest poengscore i landet med kun 39,1 poeng. Nordland skiller seg ut negativt med de tre lavest presterende kommunene samlet i ett fylke. Dette står i kontrast til at fylket også har to kommuner med toppscore, og tyder på store interne forskjeller. Telemark og Østfold utmerker seg derimot positivt ved at samtlige kommuner har en score over 80. De laveste presterende kommunene per fylke er presentert i Tabell 4 7.

Figur 4-6

Grunnskoleindikator for ASSS-kommunene

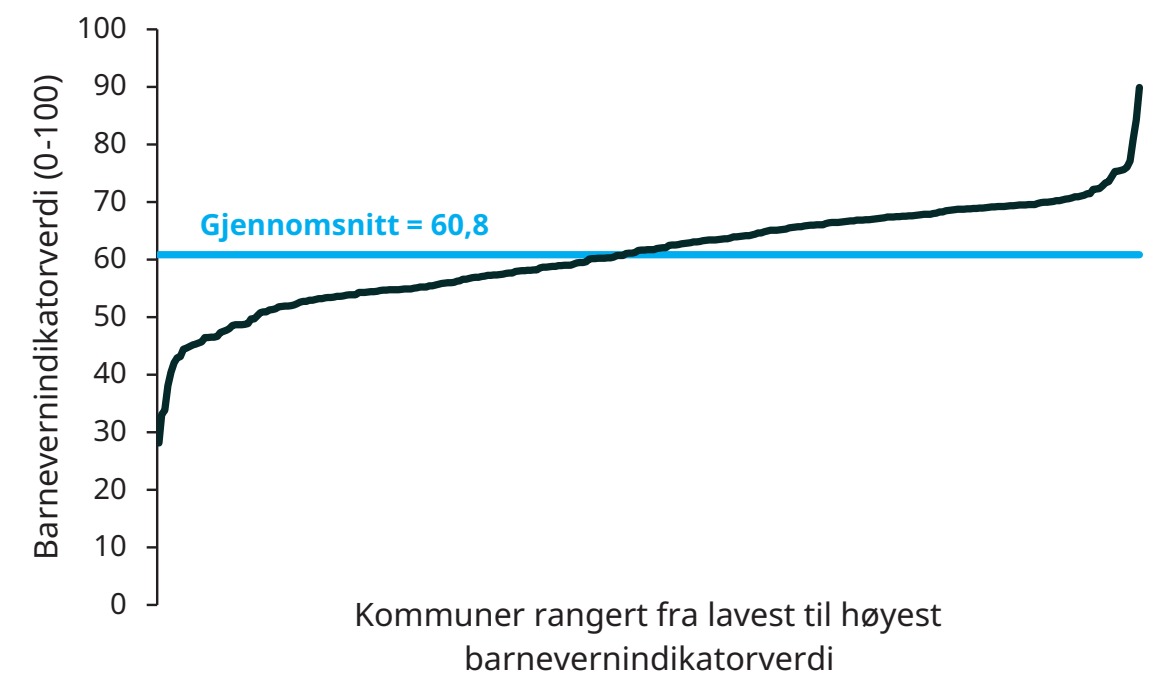

N=12. Kilde: Menon Economics

Blant ASSS-kommunene ligger åtte av tolv over landsgjennomsnittet. Fredrikstad presterer høyest (94,0), etterfulgt av Bergen (92,7). De fleste kommunene ligger relativt jevnt, med unntak av Trondheim, som skiller seg ut med lavest resultat på 77,2. Dette antyder et avvik i prestasjon sammenlignet med resten av storbygruppen. Resultatene er visualisert i Figur 4 6.

Figur 4-7

Barnevernindikator – Rangering av kommuner etter grad av ivaretagelse av barns rettigheter knyttet til barnevern

Kilde: Menon Economics

Barnevernsindikatoren er den med størst data-mangel: kun 320 kommuner har tilstrekkelige data for de utvalgte variablene. Resultatene varierer med en score fra 28 til 89, med en relativt jevn fordeling rundt gjennomsnittet. Litt over halvparten av kommunene ligger over snittet. Fordelingen er illustrert i Figur 4 7.

Tabell 4-8

Barnevernindikator for de tre kommunene med høyest score per fylke

	Høyest score		Nest høyest score		Tredje høyest score	
	Navn	Score	Navn	Score	Navn	Score
Akershus	Frogn	76,0	Aurskog-Høland	75,5	Ullensaker	70,9
Buskerud	Sigdal	80,9	Drammen	75,3	Lier	68,6
Østfold	Indre Østfold	66,7	Skiptvet	65,1	Halden	64,8
Innlandet	Stor-Elvdal	77,1	Sør-Odal	72,8	Hamar	72,3
Vestfold	Færder	84,3	Larvik	71,5	Horten	70,1
Telemark	Porsgrunn	75,6	Notodden	70,5	Skien	70,2
Agder	Lyngdal	75,3	Grimstad	68,7	Lindesnes	68,6
Rogaland	Karmøy	72,2	Eigersund	70,7	Gjesdal	69,5
Vestland	Samnanger	73,3	Voss	70,5	Bjørna-fjorden	70,3
M og R*	Kristiansund	71,0	Ulstein	70,0	Giske	69,3
Trøndelag	Stjørdal	71,1	Orkland	70,9	Hitra	69,4
Nordland	Evenes	74,4	Sømna	73,5	Hamarøy	71,4
Troms	Salangen	89,9	Kvæfjord	67,5	Ibestad	67,3
Finnmark	Alta	69,5	Sør-Varanger	67,6	Karasjok	66,9

Kilde: Menon Economics

Salangen i Troms er best i landet med 89,9 poeng, etterfulgt av Færder i Vestfold (84,3) og Sigdal i Buskerud (80,9). Ingen kommuner i Østfold eller Finnmark opp-når over 70 poeng, noe som indikerer mulige utfordringer i disse fylkene. De tre høyeste presterende kommunene per fylke er oppsummert i Tabell 4 8.

Tabell 4-9

Barnevernindikator for de tre kommunene med lavest score per fylke

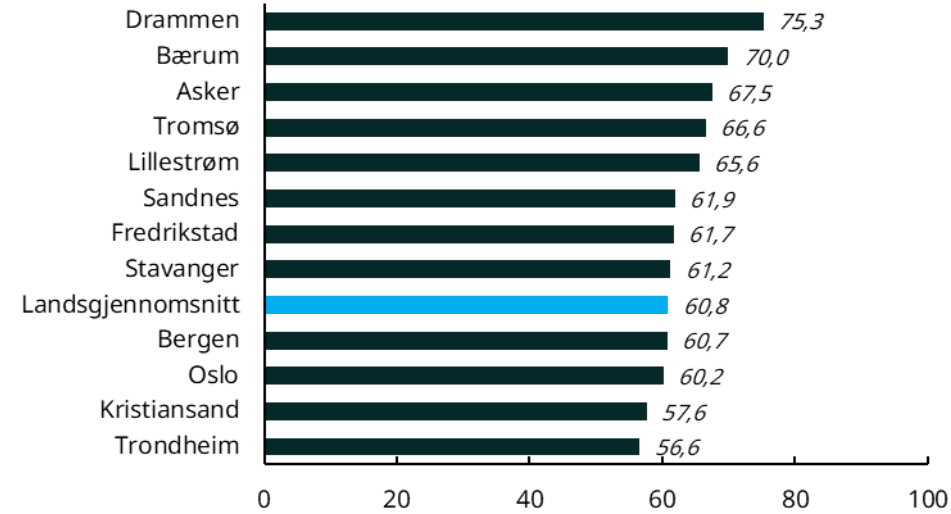
	Lavest score		Nest lavest score		Tredje lavest score	
	Navn	Score	Navn	Score	Navn	Score
Akershus	Lørenskog	46,5	Hurdal	54,4	Jevnaker	57,3
Buskerud	Hole	48,7	Nore og Uvdal	48,7	Flå	50,2
Østfold	Rakkestad	46,4	Sarpsborg	48,7	Moss	51,3
Innlandet	Os	44,6	Våler (Innlandet)	45,7	Lom	47,3
Vestfold	Holmestrand	53,2	Tønsberg	54,5	Sandefjord	69,4
Telemark	Vinje	49,7	Drangedal	51,8	Nome	52,9
Agder	Birkenes	33,1	Risør	42,9	Åmli	44,4
Rogaland	Hå	40,4	Suldal	48,0	Time	52,1
Vestland	Luster	43,1	Tysnes	46,5	Bremanger	48,5
M og R*	Stranda	54,9	Rauma	54,9	Vanylven	56,0
Trøndelag	Lierne	38,1	Malvik	45,3	Holtålen	51,4
Nordland	Bodø	28,1	Lurøy	33,8	Lødingen	44,9
Troms	Storfjord	42,1	Kåfjord	51,2	Tjeldsund	52,3
Finnmark	Båtsfjord	45,5	Berlevåg	54,8	Vadsø	56,9

*Møre og Romsdal. Kilde: Menon Economics

I motsatt ende finner vi Bodø i Nordland med landets laveste poengscore på 28,1. Nordland og Agder utmerker seg negativt – begge med tre kommuner hver under 45 poeng. Vestfold og Møre og Romsdal skiller seg ut positivt ved at samtlige kommuner ligger over 53. De laveste presterende kommunene per fylke fremgår av Tabell 49.

Figur 4-8

Oversikt over barnevernsindikatoren for ASSS-kommunene

N=12. Kilde: Menon Economics

Blant ASSS-kommunene presterer Drammen best med 75,3 poeng. Åtte av tolv kommuner ligger over landsgjennomsnittet, mens Trondheim scorer lavest (56,6). Oslo, Bergen og Trondheim – landets tre største kommuner – ligger alle under gjennomsnittet. Dette viser betydelig variasjon også blant storbyene. Resultatene vises i Figur 48.

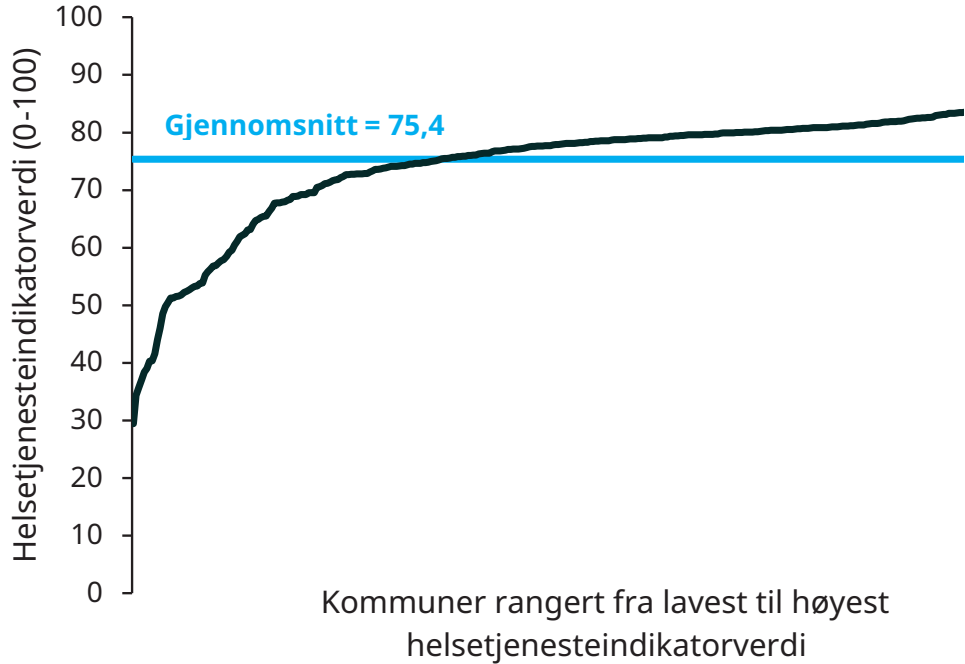
**RESPEKT FOR
BARNES MENINGER**

Barn har rett
til fritt å si
sin mening
i alle saker
som angår dem.
Voksne skal lytte
og ta barnets
mening på alvor.

Barnerettighetene, artikkel 12

4.5 Helsetjenester

Figur 4-9
Helsetjenesteindikator – Rangering av kommuner etter grad av
ivaretagelse av barns rettigheter knyttet til helsetjenester for unge

N=357. Kilde: Menon Economics

Helsetjenesteindikatoren viser stor variasjon mellom kommunene – fra 23 til 100 poeng – med et gjennomsnitt på 66,4. Selv om flertallet av kommunene ligger over snittet, er det mange med lave scorer, noe som peker på at enkelte kommuner har utfordringer med å oppfylle kravene. Som vist i tabell 4.3 har både sentralitet og økonomisk handlingsrom signifikant effekt på resultatene. Fordelingen er illustrert i Figur 4 9.

Tabell 4-10

Helsetjenesteindikator for de tre kommunene med høyest score per fylke⁷

	Høyest score		Nest høyest score		Tredje høyest score	
	Navn	Score	Navn	Score	Navn	Score
Akershus	Ås	85,2	Frogn	81,3	Nordre Follo	81,0
Buskerud	Hol	97,7	Nore og Uvdal	94,1	Sigdal	93,2
Østfold	Våler (Østfold)	83,6	Aremark	83,5	Råde	81,4
Innlandet	Skjåk	94,8	Løten	85,8	Åsnes	85,3
Vestfold	Holmestrand	83,3	Sandefjord	79,7	Færder	79,6
Telemark	Tokke	87,2	Vinje	86,1	Kragerø	83,3
Agder	Bykle	97,2	Åseral	86,9	Gjerstad	84,8
Rogaland	Utsira	100,0	Lund	81,9	Sola	80,0
Vestland	Modalen	84,0	Hyllestad	83,5	Kvam	83,2
M og R*	Fjord	100,0	Sande	84,7	Volda	83,0
Trøndelag	Høylandet	86,2	Rennebu	85,1	Heim	85,1
Nordland	Rødøy	92,3	Gildeskål	87,8	Vestvågøy	86,6
Troms	Dyrøy	88,1	Tjeldsund	87,2	Skjervøy	85,6
Finnmark	Båtsfjord	86,9	Vardø	84,1	Vardø	83,7

Kilde: Menon Economics

Utsira i Rogaland oppnår toppscore (100), mens Hol i Buskerud følger med 92,3. Både Buskerud og Nordland har tre kommuner hver med score over 80. Vestfold kommer svakere ut – ingen kommuner passerer 75 poeng, og Holmestrand er høyest med 74,4. De tre høyeste presterende kommunene per fylke er oppsummert i Tabell 4-10.

⁷ For å tydeliggjøre variasjonen er maksverdien i enkelte underkategorier av helsetjenesteindikatoren definert som henholdsvis den tredje og femte høyeste observerte verdien. Dermed kan flere kommuner oppnå full score i disse underkategoriene.

Tabell 4-11

Helsetjenesteindikator for de tre kommunene med lavest score per fylke

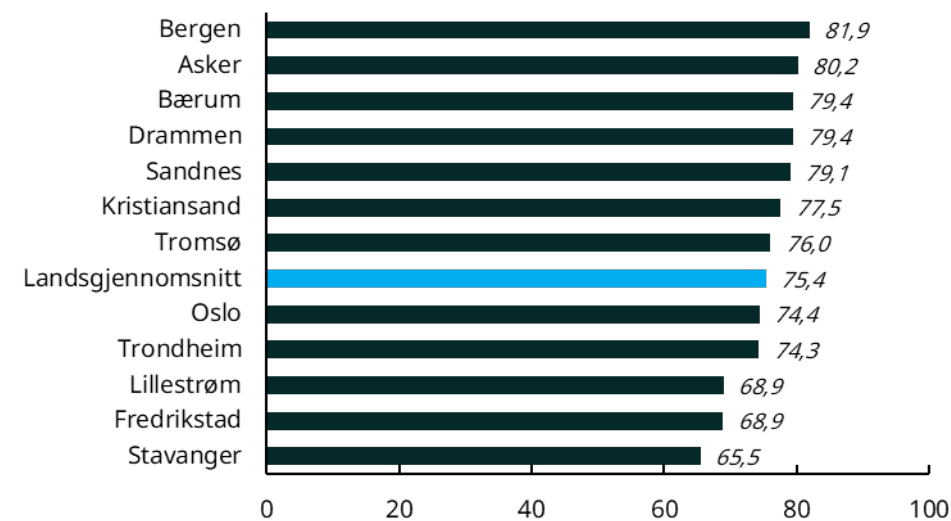
	Lavest score		Nest lavest score		Tredje lavest score	
	Navn	Score	Navn	Score	Navn	Score
Akershus	Rælingen	46,1	Lørenskog	52,2	Ullensaker	62,2
Buskerud	Rollag	61,1	Ål	68,3	Flesberg	69,2
Østfold	Marker	63,2	Fredrikstad	68,9	Skiptvet	72,6
Innlandet	Grue	44,0	Stor-Elvdal	51,6	Sør-Aurdal	55,8
Vestfold	Horten	69,6	Larvik	71,2	Tønsberg	75,9
Telemark	Nissedal	51,8	Hjartdal	72,4	Fyresdal	74,6
Agder	Iveland	56,3	Froland	64,1	Lindesnes	67,7
Rogaland	Hjelmeland	52,7	Kvitsøy	60,5	Stavanger	65,5
Vestland	Fedje	34,4	Tysnes	53,3	Lærdal	57,4
M og R*	Averøy	66,9	Kristiansund	69,2	Aure	71,8
Trøndelag	Namskogan	40,3	Indre Fosen	49,8	Osen	51,3
Nordland	Træna	35,7	Bø	50,5	Hattfjelldal	53,3
Troms	Gratangen	29,4	Kåfjord	37,1	Balsfjord	38,4
Finnmark	Berlevåg	39,1	Hasvik	40,3	Lebesby	48,5

*Møre og Romsdal. Kilde: Menon Economics

Gratangen i Troms er lavest i landet med 22,7 poeng, etterfulgt av Fedje i Vestland (26,5) og Træna i Nordland (35,7). Flere kommuner i Nord-Norge ligger under 44 poeng, noe som viser tydelige regionale utfordringer. Vestfold og Møre og Romsdal fremstår mer robuste – deres svakeste kommuner ligger rundt 60 poeng. De laveste scorene per fylke er oppsummert i Tabell 4 11.

Figur 4-10

Oversikt over helsetjenesteindikator for ASSS-kommunene.

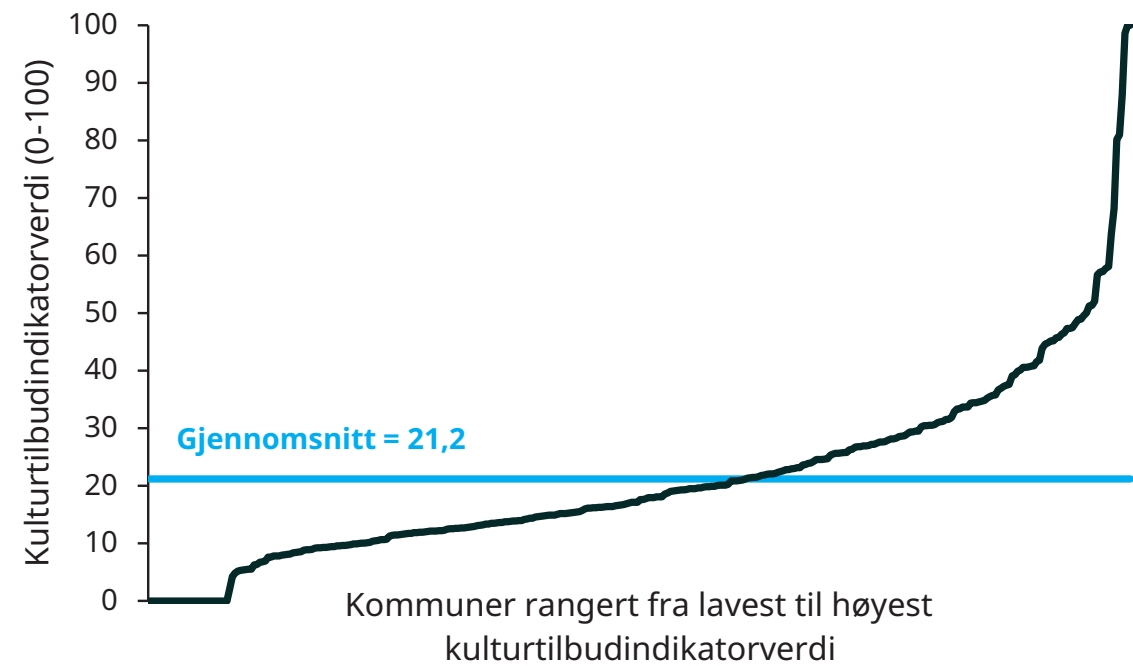
N=12. Kilde: Menon Economics

Blant ASSS-kommunene har Bergen høyest score (81,9), mens Stavanger ligger lavest (65,5). Syv av tolv kommuner presterer over gjennomsnittet, noe som viser at store kommuner ikke nødvendigvis gir bedre helsetjenester til barn. Resultatene vises i Figur 4 10.

4.6 Kulturtilbud

Figur 4-11

Kulturtilbud-indikator – Rangering av kommuner etter grad av ivaretagelse av kulturtilbud for unge

N=357. Kilde: Menon Economics

Kulturtilbudsindikatoren viser størst spredning av alle indikatorene. Den baserer seg på én variabel: antall årsverk i kulturskole per 10 000 barn i alderen 6–15 år. Flere kommuner har score 0, mens noen får svært høy poengsum. Gjennomsnittet er 21,2, og majoriteten ligger under dette nivået. Som tabell 4.3 viser, er indikatoren sterkt knyttet til kommunens økonomiske handlingsrom. Fordelingen er vist i Figur 4-11.

Tabell 4-12

Kulturtilbudindikator for de tre kommunene med høyest score per fylke⁸

	Høyest score		Nest høyest score		Tredje høyest score	
	Navn	Score	Navn	Score	Navn	Score
Akershus	Gjerdrum	19,5	Ås	16,2	Hurdal	15,3
Buskerud	Hemsedal	36,9	Nore og Uvdal	33,7	Hol	33,3
Østfold	Aremark	22,9	Hvaler	12,6	Marker	12,0
Innlandet	Skjåk	87,9	Vestre Slidre	56,7	Folldal	51,2
Vestfold	Horten	11,7	Holme-strand	9,6	Larvik	8,8
Telemark	Tokke	63,8	Vinje	40,6	Fyresdal	39,3
Agder	Åseral	100,0	Bykle	80,1	Valle	47,3
Rogaland	Suldal	45,8	Bokn	40,8	Sauda	34,5
Vestland	Hyllestad	100,0	Eidfjord	98,6	Aurland	68,1
M og R*	Surnadal	45,2	Smøla	36,7	Tingvoll	35,7
Trøndelag	Røyrvik	58,1	Rennebu	50,0	Åfjord	45,1
Nordland	Hamarøy	81,0	Sørfold	57,1	Rødøy	52,1
Troms	Lavangen	46,6	Kåfjord	45,7	Storfjord	41,8
Finnmark	Måsøy	49,0	Berlevåg	48,9	Hammerfest	47,4

Kilde: Menon Economics

Åseral (Agder) og Hyllestad (Vestland) oppnår toppscore (100), med Skjåk (Innlandet) og Hamarøy (Nordland) også over 80. Akershus og Vestfold har derimot ingen kommuner over snittet. Topp tre kommuner per fylke vises i Tabell 4 12.

⁸ For å tydeliggjøre variasjonen er maksimumsverdien i kulturtilbudsindikatoren satt til den nest høyeste observerte verdien. Dermed kan flere kommuner oppnå maksimal poengscore.

Tabell 4-13

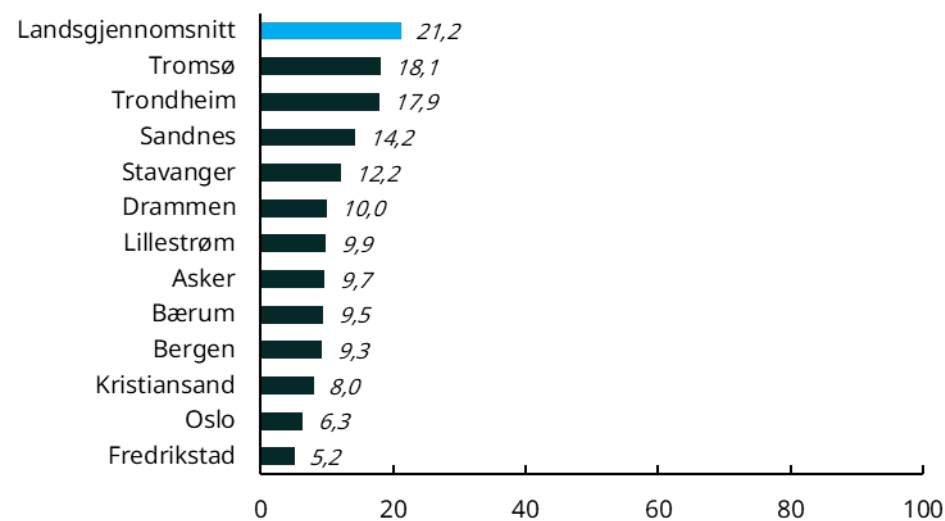
Kulturtilbudindikator for de tre kommunene med lavest score per fylke

	Lavest score		Nest lavest score		Tredje lavest score	
	Navn	Score	Navn	Score	Navn	Score
Akershus	Lunner	0,0	Lørenskog	6,8	Nittedal	7,6
Buskerud	Flå, Krødsherad, Flesberg og Rollag har score 0					
Østfold	Våler	0,0	Skiptvedt	0,0	Fredrikstad	5,2
Innlandet	Lesja, Lom, Sør-Fron og Nord-Odal har score 0					
Vestfold	Sandefjord	5,5	Tønsberg	7,8	Færder	8,1
Telemark	Notodden	8,6	Siljan	9,0	Porsgrunn	11,4
Agder	Lillesand, Vegårshei, Hægebostad, Bygland, Risør og Gjerstad har score 0					
Rogaland	Haugesund	9,5	Time	9,6	Gjesdal	9,8
Vestland	Luster	0,0	Askvoll	0,0	Fjaler	0,0
M og R*	Gjemnes	0,0	Haram	0,0	Giske	9,3
Trøndelag	Rindal	0,0	Verdal	10,4	Malvik	12,7
Nordland	Flakstad, Evenes, Leirfjord, Dønna og Vega har score 0					
Troms	Harstad	11,6	Salangen	12,2	Nordreisa	13,2
Finnmark	Loppa	0,0	Hasvik	4,3	Alta	12,6

*Møre og Romsdal. Kilde: Menon Economics

Mange kommuner har ingen registrerte årsverk til kulturskole. Blant annet har flere kommuner i Buskerud, Innlandet, Agder, Vestland og Nordland score på 0. I fylker som Vestfold, Troms og Rogaland ligger laveste score over 5, noe som indikerer at barn og unge får lite tilbud. Resultatene er oppsummert i Tabell 4 13.

Figur 4-12
Oversikt over kulturtilbudindikator for ASSS-kommunene

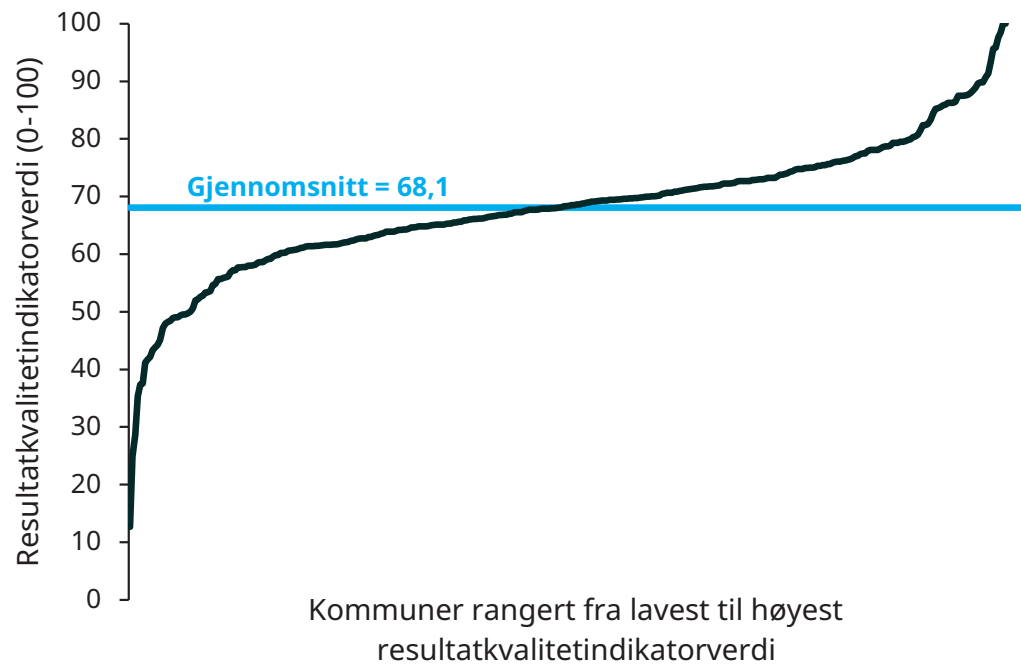
Samtlige ASSS-kommuner scorer under landsgjennomsnittet på 21,2. Tromsø ligger høyest (18,1), mens Fredrikstad scorer lavest (5,2). Resultatene fremgår av Figur 4 12.

Shutterstock

Figur 4-13

Resultatkvalitetindikator – Rangering av kommuner etter grad av ivaretagelse av resultatkvalitet for unge

N=350. Kilde: Menon Economics

Resultatkvalitetsindikatoren måler mobbing og fravær i grunnskolen. Scoren varierer fra 13 til 100, med et gjennomsnitt på 68,1. Kommunene fordeler seg jevnt rundt snittet. Regresjonsanalysen (tabell 4.3) viser en negativ sammenheng mellom befolkningstall og score – større kommuner gjør det svakere. Fordelingen vises i Figur 4 13.

Tabell 4-14

Resultatkvalitetindikator for de tre kommunene med høyest score per fylke

	Høyest score		Nest høyest score		Tredje høyest score	
	Navn	Score	Navn	Score	Navn	Score
Akershus	Bærum	78,1	Nordre Follo	76,2	Aurskog-Høland	72,7
Buskerud	Krødsherad	87,6	Rollag	82,6	Flå	78,1
Østfold	Aremark	93,4	Marker	73,9	Rakkestad	72,7
Innlandet	Os	97,5	Lesja	95,8	Folldal	89,8
Vestfold	Larvik	69,5	Færder	68,0	Horten	67,7
Telemark	Hjartdal	98,5	Siljan	88,0	Nome	79,5
Agder	Bykle	85,3	Bygland	83,3	Iveland	78,5
Rogaland	Bokn	91,4	Kvitsøy	86,4	Hjelmeland	80,3
Vestland	Gulen	88,4	Aurland	87,5	Vik	85,2
M og R*	Smøla	95,7	Stranda	78,1	Herøy (Møre og Romsdal)	77,0
Trøndelag	Flatanger	100,0	Lierne	89,8	Meråker	87,7
Nordland	Træna	100,0	Flakstad	90,7	Nesna	86,0
Troms	Lyngen	87,5	Gratangen	79,3	Ibestad	75,6
Finnmark	Lebesby	89,7	Båtsfjord	85,5	Vardø	84,4

Kilde: Menon Economics

Flatanger (Trøndelag) og Træna (Nordland) har toppscore på 100. Os i Innlandet følger tett med 97,5, mens Hjartdal (98,5) og Smøla (95,7) også ligger høyt. Vestfold skiller seg ut negativt: ingen kommuner scorer over 70. Resultatene er oppsummert i Tabell 4 14.

Tabell 4-15

Helsetjenesteindikator for de tre kommunene med lavest score per fylke

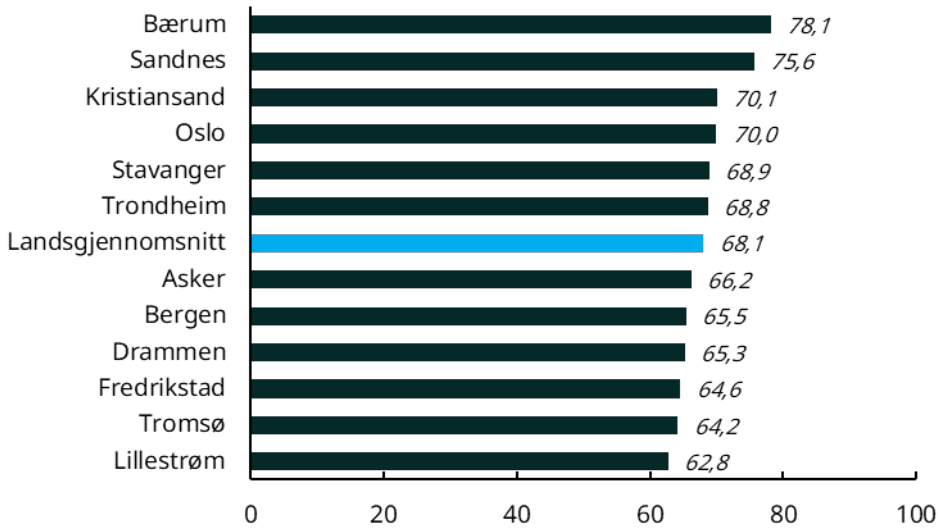
	Lavest score		Nest lavest score		Tredje lavest score	
	Navn	Score	Navn	Score	Navn	Score
Akershus	Eidsvoll	61,1	Hurdal	61,4	Enebakk	61,6
Buskerud	Hol	49,7	Nesbyen	52,0	Sigdal	63,9
Østfold	Hvaler	57,2	Halden	60,8	Moss	64,2
Innlandet	Øystre Slidre	47,2	Nord-Odal	48,9	Grue	50,6
Vestfold	Sandefjord	62,3	Tønsberg	65,3	Holme-strand	67,7
Telemark	Seljord	44,3	Fyresdal	52,2	Nissedal	59,6
Agder	Risør	57,2	Evje og Hornnes	57,7	Vegårshei	61,4
Rogaland	Gjesdal	67,3	Stavanger	68,9	Eigersund	69,4
Vestland	Fedje	37,3	Tysnes	52,8	Høyanger	57,7
M og R*	Vanylven	43,8	Hareid	49,0	Gjemnes	53,6
Trøndelag	Høylandet	41,7	Nams skogan	50,0	Grong	52,6
Nordland	Værøy	12,7	Bø	24,9	Sømna	28,7
Troms	Lavangen	35,3	Kåfjord	42,1	Skjervøy	45,1
Finnmark	Karasjok	41,2	Kautokeino	43,3	Nordkapp	48,2

*Møre og Romsdal. Kilde: Menon Economics

Værøy i Nordland har landets laveste score (12,7), etterfulgt av Bø (24,9) og Sømna (28,7) – alle i samme fylke. Troms og Finnmark har også flere kommuner med score under 50. Rogaland utmerker seg med høyere nivåer – laveste kommune scorer 67,3. De laveste scorene per fylke fremgår av Tabell 4 15.

Figur 4-14

Oversikt over resultat kvalitetsindikator for ASSS-kommunene.

Kilde: Menon Economics

Bærum og Sandnes topper ASSS-kommunene med henholdsvis 78,1 og 75,6. Seks av tolv kommuner ligger over landsgjennomsnittet. Resultatene for samtlige vises i Figur 4 14.

5

Drøfting av resultater

Analysen viser store variasjoner i hvordan kommuner ivaretar barns rettigheter, både mellom og internt i fylkene. Små kommuner utmerker seg både positivt og negativt med større intern variasjon enn større kommuner. Økonomi og sentralitet forklarer noe, men ikke alt – lokal organisering og prioritering spiller en avgjørende rolle. Storbyene presterer jevnt, men svakt på flere indikatorer som barnehage og kulturtilbud. Nesten 40 kommuner er utelatt grunnet manglende data. Disse er typisk små og ligger perifert til, noe som kan svekke representativiteten i analysen.

5.1 Hovedfunn

Store variasjoner i kommunenes resultater. Analysen viser at norske kommuner i ulik grad ivaretar barns rettigheter. Poengsummene varierer fra 45 til 75, med et gjennomsnitt på 57,7. Det finnes kommuner som utmerker seg i toppsjiktet (f.eks. Rødøy, Skjåk, Tokke), samtidig som andre, som Værøy og Bø i Nordland, ligger betydelig lavere. Det finnes altså betydelige forskjeller – både mellom fylker og innad i fylker. Indikatorspesifikke forskjeller. De underliggende indikatorene viser ulike mønstre:

Barnehage:

Stor spredning. Små kommuner med få barn og normal bemanning har høy poengsum (eks. Utsira og Nesseby), mens storbyene har lavere poengsummer, trolig på grunn av høy tetthet og begrenset lekeareal per barn. Gjennomsnittet er 46.

Grunnskole:

Gjennomsnittet er høyt (87,7), og mange kommuner oppfyller kompetansekrav og lærernorm. Likevel viser Nordland ekstreme forskjeller med både topp- og bunn-kommuner. Storbyene presterer gjen-

nomgående godt, med unntak av Trondheim.

Barnevern:

Har størst datamangel. Resultatene varierer kraftig, og enkelte fylker (f.eks. Østfold og Finnmark) har lave toppresultater. Salangen, Færder og Sigdal skiller seg positivt ut.

Helsetjenester:

Også stor variasjon, fra 23 til 100. Små kommuner som Utsira gjør det best. Økonomisk handlingsrom og sentralitet henger tydelig sammen med høyere poengscore. Nord-Norge har flest kommuner under 44.

Kulturtilbud:

Lavest gjennomsnitt (21,2) og størst spredning. Mange kommuner har ingen kulturskoleårsverk. Økonomisk handlingsrom er klart utslagsgivende. Flere storbyer og mellomstore kommuner har svært svake resultater.

Resultatkvalitet:

Indikatoren (basert på mobbing og fravær) varierer mellom 13 og 100, med et snitt på 68,1. Småkommuner gjør det generelt bedre enn store. Flatanger, Træna og Os topper listen, mens flere nordnorske kommuner havner nederst.

5.2 Betydningen av hovedfunnene for barn i praksis

I det følgende gis en gjennomgang av hva hovedfunnene betyr for barn i praksis.

Store variasjoner i kommunenes resultater.

Barn i noen kommuner får et betydelig bedre utgangspunkt for utvikling og trivsel enn barn i andre kommuner, selv om rettighetene på papiret er de samme. For barn i kommuner med lav poengscore, tyder det på at det er færre voksne i barnehagen, mindre oppfølging i skolen, svakere helsetjenester eller mangel på fritidstilbud. Konsekvensen er at bosted i praksis kan avgjøre barnets muligheter til å utvikle seg best mulig.

Barnehage – stor spredning.

Barn i små kommuner med høy bemanning og god tilgang på lekeareal får mer individuell oppfølging og bedre fysiske rammer for lek og læring. I storbyene kan barn oppleve mer trengsel, mindre tid med voksne og færre muligheter til fysisk utfoldelse, noe som kan påvirke både trivsel og læring i tidlig alder.

Grunnskole – generelt høyt nivå, men store interne forskjeller.

De fleste barn får undervisning av kvalifiserte lærere og i tråd med lærernormen. Men, i enkelte kommuner kan lav lærertetthet eller manglende fagkompetanse bety at barn ikke får tilpasset undervisning og oppfølging. Barn i kommuner med lave resultater, risikerer å møte lærere som ikke har formell kompetanse i fagene de underviser i, noe som kan svekke læringsutbyttet.

Barnevern – store variasjoner.

I kommuner med høye barnevernsresultater får barn raskere hjelp, mer systematisk oppfølging og bedre planlegging av tiltak. I kommuner med svake resultater kan barn oppleve forsinkelser, manglende oppfølging eller lite stabilitet i hjelpen de mottar, noe som øker risikoen for at problemer forverres.

Helsetjenester – stor variasjon.

Barn i kommuner med gode helsetjenester får lettere tilgang til helsesykepleier, systematiske helseundersøkelser og tidlig oppfølging av utfordringer. I kommuner med lavere resultater, kan barn måtte vente lenge på helsehjelp eller ikke få tilgang til tjenester som helsestasjon for ungdom, noe som kan føre til at helseproblemer ikke oppdages eller behandles tidlig.

Kulturtilbud – lavest nivå og størst forskjeller.

Barn i kommuner uten kulturskole eller organiserte kulturaktiviteter kan gå glipp av viktige arenaer for mestring, kreativitet og sosial tilhørighet. For mange barn er dette også et tap av et trygt og stimulerende fritidstilbud, som kan være særlig viktig for de som ikke har andre ressurser hjemmefra.

Resultatkvantitet – variasjon i fravær og mobbing.

I kommuner med gode resultater er skolehverdagen preget av trygghet, lite mobbing og god oppfølging av fravær. Barn i kommuner med lave resultater, tyder på at barn kan møte et skolemiljø med mer mobbing, svakere klassemiljø og mindre systematisk oppfølging av fravær, noe som kan

påvirke både trivsel, læring og psykisk helse.

5.3 Drøfting av mønstre og forklaringsfaktorer

Betydningen av kommune-størrelse og geografi. Flere indikatorer peker mot en struktur der små og perifere kommuner ofte gjør det bedre enn større kommuner – særlig i barnehage, kulturtilbud og resultatkvantitet. Dette kan skyldes enklere tjenesteorganisering, tettere oppfølging og lavere belastning på systemene. Samtidig viser indikatorene at storbyene, til tross for bedre økonomi, ikke nødvendigvis klarer å omsette ressursgrunnlaget i høyere kvalitet – spesielt ikke innen barnehage og kultur.

Samtidig har flere nordnorske fylker – og særlig Nordland – stor intern variasjon. Her finner vi både topp- og bunnkommuner. Det indikerer at lokale prioriteringer og kapasitetsforskjeller kan være like viktig som geografi alene.

Økonomisk handlingsrom og sentralitet. Regresjonsanalysen viser at økonomisk handlingsrom har positiv effekt på helsetjenester, kulturtilbud og samlet indikator. Dette er i tråd med forventningene om at økonomi legger rammer for kvalitet. Sentralitet har også en positiv effekt, spesielt for helsetjenester, men henger svakere sammen med øvrige indikatorer.

Interessant nok viser analysen at befolkningsvekst korrelerer negativt med prestasjon på samleindikatoren. Dette antyder at rask vekst kan skape press på tjenester, og at kommuner i vekst ikke alltid

SOSIAL OG
ØKONOMISK HJELP

Myndighetene
skal sørge
for penger
eller annen
støtte for
å hjelpe barn
fra fattige
familier.

Barnerettighetene, artikkel 26

rekker å bygge ut kvalitetsmessig gode tjenester i takt med behovet.

Konklusjon

Samlet sett avdekker analysen betydelige forskjeller i hvordan kommunene ivaretar barns rettigheter – både på tvers av sektorer og geografi. Mange småkommuner oppnår gode resultater, mens storbyene i større grad sliter med enkelte indikatorer. Samtidig viser analysen at det er større variasjon i resultater blant små kommuner enn blant større. Dette kan tyde på at småkommuner er mer sårbare for lokale forhold som ledelse, personell og organisering – men også at de kan ha stor fleksibilitet og nærhet til innbyggere som muliggjør høy kvalitet. Storbyene fremstår i større grad som stabile, men med mindre utslag i begge retninger.

Økonomiske ressurser og sentralitet virker å ha betydning, men ikke i alle sammenhenger – og særlig ikke der strukturelle forhold (som areal per barn) spiller inn. Resultatene peker på at kvalitetsforskjeller i offentlige tjenester for barn i stor grad er et lokalt ansvar – og at innsatsen for å bedre barns rettigheter i mange tilfeller er avhengig av lokal prioritering, ressursbruk og planlegging. Samtidig viser variasjonen at det er potensial for læring og kunnskapsdeling mellom kommuner – både innad og på tvers av fylker – og ikke minst mellom kommuner med like forutsetninger. Å se nærmere på hva som kjennetegner kommuner som presterer godt gitt sine rammevilkår,

vil være sentralt for videre utviklingsarbeid.

5.4 De som ikke har rapportert

Av totalt 357 norske kommuner er 319 inkludert i årets samleindikator for barns rettigheter. Dette innebærer at 89,4 prosent av kommunene har tilstrekkelig datagrunnlag i samtlige seks underkategorier. De resterende 38 kommunene er utelatt fordi de mangler data i én eller flere kategorier (se vedlegg 2), og dermed ikke oppfyller kravet om minimum 50 prosent indikatorer med verdi i hver enkelt kategori.

En sammenligning av kommunene som er med og de som er utelatt, avdekker flere systematiske forskjeller:

Befolkningstall:

De utelatte kommunene er betydelig mindre, med i snitt kun 1 434 innbyggere mot 17 366 blant de inkluderte. Forskjellen er statistisk signifikant.

Sentralitet:

Utelatte kommuner har lavere gjennomsnittlig sentralitetsindeks (0,48 vs. 0,67), noe som tyder på at de i større grad ligger perifert til.

Økonomisk handlingsrom:

Interessant nok har de utelatte kommunene et signifikant høyere økonomisk handlingsrom, målt som frie korrigerte inntekter per innbygger (159 mot 111).

Befolkningsutvikling:

Det er ingen signifikant forskjell i befolkningsvekst de siste fire årene.

Disse funnene tyder på at de utelatte kommunene i hovedsak er små og desentraliserte, men samtidig har relativt god økonomi. Årsakene til manglende data kan være mange – blant annet ressursknapphet til rapportering, manglende kapasitet i administrasjonen eller svakheter i statistikkgrunnlaget for enkelte små tjenester. Mangelen på data fra disse kommunene har flere viktige implikasjoner for analysen:

Begrenset representativitet for de minste kommunene.

Ettersom det er særlig små kommuner som faller utenfor, kan samletallet undervurdere den reelle variasjonen i prestasjoner blant denne gruppen. Dette er viktig, ettersom tidligere analyser viser at små kommuner har størst variasjon – både til det gode og det dårlige.

Fare for feilrepresentert utvalg.

Dersom kommuner med svake tjenester oftere mangler data, kan resultatene gi et for positivt bilde. Samtidig finnes det også småkommuner med gode resultater som ikke er med, noe som kan trekke motsatt vei. Uansett svekkes robustheten i analysen når datagrunnlaget ikke er fullstendig.

Systematiske svakheter i offentlig statistikk.

Fraværet av data i flere av de minst sentrale kommunene peker mot et mer generelt problem med tilgjengeligheten av offentlig statistikk for smådriftskommuner. Dette kan være et hinder for kunnskapsbasert utvikling og sammenligning på tvers.

6

Anbefalinger

På bakgrunn av UNICEF Norges kartlegging og analyse av barns oppvekstvilkår i Norge, foreslås det 17 konkrete anbefalinger rettet mot både nasjonale og lokale myndigheter.

6.1 Til nasjonale myndigheter**1.**

Bevar barns rettigheter i forenklingen av lovkrav. Mange kommuner opplever at de står overfor et omfattende og til dels fragmentert regelverk. Det er derfor positivt at det er nasjonale initiativer for å gjennomgå og forenkle lovkravene som gjelder for kommunesektoren. Samtidig må det understrekes at en slik opprydding ikke må føre til at barns rettigheter svekkes. Barns rett til beskyttelse, utvikling og medvirkning må være et ufravikelig hensyn, også i møte med behov for forenkling og effektivisering⁹.

2.

Innfør vurderinger av barnets beste i velferdslovgivningen. Barnets rett til å bli vurdert ut fra sitt eget beste er et grunnleggende prinsipp i barnekonvensjonen. Likevel er dette ikke innarbeidet i viktige velferdslovverk, som sosialtjenesteloven, folketrygdloven og arbeids- og velferdsforvaltningsloven. Det bør derfor innføres en eksplisitt plikt til å vurdere barnets beste i disse lovene, slik FNs barnekomité har anbefalt. Dette vil sikre at barnets behov blir systematisk vurdert, også i tjenester der barnet ikke er hovedparten.

3.

Prioriter og belønn forebyggende innsats gjennom økonomiske insentiver. Kommunenes økonomiske rammer er strammere enn før, og det er nødvendig at nasjonale myndigheter utformer insentiver som gjør det lønnsomt å investere i tidlig innsats og forebyggende tiltak. Tiltak som ettervern, styrket skolehelsetjeneste og lavterskel psykisk helsehjelp gir både bedre langsiktige resultater for barn og reduserer behovet for mer kostbare inngrep som barnevernstiltak. Staten må i større grad premiere slike innsatsformer¹⁰.

4.

Gjenåpne debatten om målretting og øremerking av tilskudd. Selv om det i dag er bred politisk enighet om å redusere bruken av øremerkede tilskudd, viser forskning – blant annet Menons rapport om øremerkede tilskudd (Menon Economics, 2024) – at slike tilskudd kan være et virkemiddel for å sikre at barn prioriteres. Det er behov for å initiere en debatt om tilskuddsmidler som er fleksible, samtidig som de sikrer prioritering av barn og unge.

5.

Sikre kompensasjon for små og sårbare fagmiljøer. Små distriktskommuner har ofte for lav kapasitet til å opprettholde nødvendige fagmiljøer innen oppvekst og velferd. Staten bør utvikle ordninger som kompenserer for slike strukturelle forskjeller. Aktuelle tiltak er å legge til rette for kommunesammenslåing, flytte spesialiserte oppgaver til statlig nivå, eller styrke interkommunalt samarbeid.

⁹ FN, Komiteen for barns rettigheter, Concluding observations on the seventh periodic report of Norway, CRC/C/NOR/CO/7, 22. juli 2025, s. 2

¹⁰ FN, Komiteen for barns rettigheter, Concluding observations on the seventh periodic report of Norway, CRC/C/NOR/CO/7, 22. juli 2025, s. 2

6.2 Til kommuner - på systemnivå

6.

Inkluder barnets beste i alle saksfremlegg som berører barn. Barnets beste skal være et grunnleggende hensyn i all offentlig virksomhet som angår barn, men praksis tilsier at dette ikke systematisk vurderes i kommunale beslutninger. Kommunene bør innføre en plikt til å dokumentere vurderinger av barnets beste i alle relevante saksfremlegg, særlig ved strukturendringer som skolenedleggelse, tjenestoomlegginger eller budsjettvedtak med konsekvenser for barn.

7.

Gjør barns medvirkning til en fast del av beslutningsgrunnlaget. Barn og unge må få mulighet til å medvirke i beslutninger som påvirker deres hverdag. Kommunene bør derfor sikre at ungdomsråd og elevråd har en reell stemme i politiske prosesser, i tråd med kommuneloven. Det bør utvikles faste rutiner for å innhente barn og unges syn, og gis tilbakemelding på hvordan deres innspill er vurdert og brukt.

8.

Hev kompetansen i barnerettigheter i hele kommunen. For at barnets rettigheter skal stå sterkt i kommunens daglige arbeid, må ansatte og ledere ha nødvendig kompetanse. Kommunen bør derfor etablere obligatorisk opplæring i barnekonvensjonen og barnerettigheter for ansatte i skole, barnehage, helse, barnevern og kommune. Dette gir grunnlag for bedre og mer rettssikre tjenester til barn¹¹.

9.

Gjør barns klagerett tydelig og tilgjengelig. Barn skal kunne klage på beslutninger og tjenester som berører dem, men mange vet ikke hvordan, eller møter hindringer. Kommunen må synliggjøre barns klagemuligheter, blant annet via skole, helsestasjon eller NAV. Det bør etableres ordninger som gir barn reell adgang til å klage – også uten foreldres samtykke når det er hensiktsmessig og forsvarlig¹².

6.3 Til kommuner - på tjenestenivå

10.

Styrk tverrfaglig innsats og tidlig forebygging. Erfaringene fra barnevernsreformen og folkehelseloven viser behovet for tettere samarbeid mellom tjenester som barnehage, skole, helsestasjon, PPT og barnevern. Kommunen bør etablere systemer som legger til rette for tverrfaglig samhandling og tidlig innsats, og som sikrer at barn ikke faller mellom systemene.

11.

Prioriter tiltak som virker forebyggende og reduserer kostnader på sikt. Tiltak som ettervern, skolehelsetjeneste og helsestasjon for ungdom bør prioriteres fordi de gir dokumentert effekt og forebygger mer alvorlige problemer. Kommunene bør bruke egne analyser og nasjonale veiledere til å identifisere tiltak som gir best effekt for barn og unge.

12.

Tilpass tjenester til barns individuelle behov og forutsetninger. Barns rett til likeverdige tjenester betyr at kommunene må tilpasse informasjon, støtte og tiltak til barnets alder, modenhet og situasjon. Dette gjelder særlig for barn i utsatte grupper, som barn med funksjonsvariasjoner, minoritetsbakgrunn eller i lavinntektsfamilier.

13.

Gi barn tilbakemelding på hvordan deres stemme er brukt. Når barn er involvert i saker som angår dem, har de også rett til å få vite hvordan deres meninger er blitt vurdert og hvilken betydning de har hatt. Kommunen bør etablere rutiner for slik tilbakemelding i barnevern, skole og helse – både for å styrke barnets rettssikkerhet og for å fremme tillit.

6.4 Til kommuner - om samarbeid

14.

Etabler interkommunalt samarbeid for å sikre faglighet og kontinuitet. Mindre kommuner bør samarbeide med nabokommuner for å opprettholde nødvendige fagmiljøer og robuste tjenester. Dette gjelder særlig spesialiserte og små oppgaver barnevern og rus/psykisk helse. Samarbeidet må være forpliktende, og fagpersonell må sikres tilhørighet og stabilitet.

15.

Sikre barns medvirkning også i regionale prosesser. Ved interkommunale løsninger og regionale samarbeidsorganer, må barns stemme fortsatt høres. Kommunene bør derfor vurdere hvordan ungdomsråd, elevorganisasjoner og andre kan få innflytelse også i samarbeidsprosjekter som går på tvers av kommunegrenser.

16.

Bruk statlige aktører aktivt som partnere i kvalitetsutvikling. Statsforvalteren og Bufdir kan bidra som støttespillere i utviklingen av kommunens tjenester. Kommunene bør etablere faste kontaktpunkter og bruke statlige veiledere og tilsynserfaringer i forbedringsarbeidet.

17.

Del erfaringer mellom kommuner med sammenlignbare utfordringer. Kommunene bør inngå i regionale eller nasjonale læringsnettverk hvor de deler erfaringer med hvordan de lykkes med å realisere barns rettigheter. Dette gir grunnlag for gjensidig læring og bidrar til å redusere forskjeller i praksis og kvalitet.

Oppsummering

Nasjonale myndigheter må sørge for at barns rettigheter forblir ufravikelige i forenkling av lowerket, at prinsippet om barnets beste innlemmes i velferdslovgivningen, og at det utvikles økonomiske og strukturelle rammebetingelser som fremmer forebygging og utjevning. Samtidig må kommunene styrke sitt systematiske arbeid med barnerettigheter – både gjennom intern kompetanseheving, tydelige vurderinger av barnets beste og reell medvirkning fra barn og unge i beslutningsprosesser.

På tjenestenivå må det satses på tidlig innsats, tilpassede tiltak og tverrfaglig samhandling, mens interkommunalt samarbeid og bruk av statlige støttespillere blir avgjørende for å sikre likeverdige tjenester i hele landet. Anbefalingene peker mot en helhetlig styrking av barnerettighetene – forankret i både lov, ledelse og praksis.

¹¹ Kipperberg, E., Kipperberg, G. (2025). What About Us? Children Rights and Local Governance in Norway. A Survey Summary Report. University of Stavanger (Norway).

¹² UN Committee for barns rettigheter, Concluding observations on the seventh periodic report of Norway, CRC/C/NOR/CO/7, 22. juli 2025, s. 3

Referanseliste

Committee on the Rights of the Child. (2025). Concluding observations on the seventh periodic report of Norway (CRC/C/NOR/CO/7). United Nations. URL: <https://docs.un.org/en/CRC/C/NOR/CO/7>

Kipperberg, E., Kipperberg, G. (2025). What About Us? Children Rights and Local Governance in Norway. A Survey Summary Report. University of Stavanger (Norway).

NOU 2023: 9 Generalistkommunesystemet Likt ansvar – ulike forutsetninger.

Menon Economics (2022): Ståa i norske kommuner – en kartlegging av kommunenes lovoppfyllelse av lovpålagte oppgaver, Pedersen S. mfl., Menon-rapport 46/2022.

Menon Economics (2025): UNICEFs analyse av kommunenes ivaretagelse av barns rettigheter – metoderapport, Forfattere: Pedersen S. mfl., Menon-rapport 58/2025.

TBU (2025): Teknisk beregningsutvalg for kommunal og fylkeskommunal økonomi, juni 2025. URL: <https://www.regjeringen.no/contentassets/30da87f5ca6f42368bb8fcd18358a31e/2025-juni-rapport-fra-det-tekniske-beregningsutvalg-for-kommunal-og-fylkeskommunal-okonomi-v2.pdf>

Kommuneanalyse 2025

Vedlegg 1 – Rangering av alle kommuner etter samleindikator

Rangering i synkende rekkefølge av samleindikator

Range-ring	K.navn	K.nr	Fylke	Barne-hage	Grunn-skole	Barne-vern	Helse	Kultur	Resultat-kvalitet	Samle-indikator
1	Rødøy	1836	Nordland	68,6	92,8	66,4	92,3	52,1	85,8	76,3
2	Skjåk	3433	Innlandet	45,7	94,2	51,9	94,8	87,9	67,9	73,7
3	Tokke	4034	Telemark	61,7	93,2	57,3	87,2	63,8	72,8	72,7
4	Vestre Slidre	3452	Innlandet	50,6	90,2	67,4	78,1	56,7	86,3	71,6
5	Aurland	4641	Vestland	38,7	93,9	54,7	80,7	68,1	87,5	70,6
6	Hamarøy	1875	Nordland	48,7	77,1	71,4	70,8	81,0	68,5	69,6
7	Hjartdal	4024	Telemark	49,6	100,0	64,2	72,4	31,2	98,5	69,3
8	Sørfold	1845	Nordland	58,9	91,2	58,7	84,5	57,1	63,0	68,9
9	Stor-Elvdal	3423	Innlandet	63,0	93,2	77,1	51,6	40,7	87,5	68,8
10	Dovre	3431	Innlandet	47,6	99,9	56,0	78,8	39,9	86,3	68,1
11	Smøla	1573	Møre og Romsdal	48,4	93,9	58,2	75,5	36,7	95,7	68,0
12	Vardø	5634	Finnmark	45,5	90,9	66,4	84,1	34,7	84,4	67,7
13	Vik	4639	Vestland	52,1	93,3	70,2	80,7	20,1	85,2	66,9
14	Fjord	1578	Møre og Romsdal	45,1	97,0	67,0	100,0	27,2	61,6	66,3
15	Lyngen	5536	Troms	58,0	97,3	53,9	75,0	26,3	87,5	66,3
16	Surnadal	1566	Møre og Romsdal	48,0	89,7	69,1	77,4	45,2	67,8	66,2
17	Ulvik	4620	Vestland	62,9	80,2	53,9	74,2	46,3	79,3	66,1
18	Kvam	4622	Vestland	47,0	92,7	66,9	83,2	35,2	70,0	65,8
19	Nore og Uvdal	3338	Buskerud	53,4	91,7	48,7	94,1	33,7	72,7	65,7
20	Gulen	4635	Vestland	58,1	93,2	62,8	79,5	11,4	88,4	65,6
21	Os	3430	Innlandet	37,5	86,9	44,6	77,1	49,6	97,5	65,5
22	Lesja	3432	Innlandet	48,8	98,3	69,2	80,0	0,0	95,8	65,4
23	Rennebu	5022	Trøndelag	44,0	100,0	56,9	85,1	50,0	55,9	65,3
24	Snåsa	5041	Trøndelag	51,4	99,8	51,9	79,7	28,1	80,4	65,2

Range-ring	K.navn	K.nr	Fylke	Barne-hage	Grunn-skole	Barne-vern	Helse	Kultur	Resultat-kvalitet	Samle-indikator
25	Hammerfest	5603	Finnmark	47,6	95,8	66,8	80,4	47,4	53,4	65,2
26	Bygland	4220	Agder	64,0	92,0	67,8	83,5	0,0	83,3	65,1
27	Båtsfjord	5632	Finnmark	38,6	88,2	45,5	86,9	44,6	85,5	64,9
28	Sør-Varanger	5605	Finnmark	51,0	96,9	67,6	81,1	25,3	67,0	64,8
29	Sunnadal	1563	Møre og Romsdal	46,6	91,3	68,9	82,5	28,5	69,4	64,6
30	Ringebu	3439	Innlandet	49,4	98,4	55,1	73,8	48,3	61,7	64,4
31	Evenes	1853	Nordland	50,6	100,0	74,4	82,6	0,0	78,7	64,4
32	Nord-Fron	3436	Innlandet	52,2	95,9	66,6	80,4	23,9	66,8	64,3
33	Salangen	5522	Troms	67,0	80,2	89,9	78,2	12,2	58,0	64,3
34	Vinje	4036	Telemark	53,6	87,4	49,7	86,1	40,6	66,8	64,0
35	Herøy (Møre og Romsdal)	1515	Møre og Romsdal	42,4	92,4	66,0	80,9	25,5	77,0	64,0
36	Sunnfjord	4647	Vestland	45,9	94,5	69,5	80,2	13,9	78,8	63,8
37	Masfjorden	4634	Vestland	52,7	78,4	48,7	75,7	57,7	69,3	63,8
38	Bremanger	4648	Vestland	48,4	94,0	48,5	79,6	31,9	79,9	63,7
39	Vang	3454	Innlandet	56,1	94,9	59,0	83,1	34,5	54,6	63,7
40	Sigdal	3332	Buskerud	46,0	89,5	80,9	93,2	8,5	63,9	63,7
41	Sande	1514	Møre og Romsdal	48,5	100,0	60,2	84,7	25,7	62,7	63,6
42	Åfjord	5058	Trøndelag	43,7	89,7	68,9	80,8	45,1	53,4	63,6
43	Lund	1112	Rogaland	42,6	83,4	68,8	81,9	26,3	77,5	63,4
44	Stranda	1525	Møre og Romsdal	51,9	93,5	54,9	77,6	23,9	78,1	63,3
45	Vågå	3435	Innlandet	44,5	96,6	60,7	82,9	20,1	75,0	63,3
46	Steigen	1848	Nordland	42,4	88,4	56,9	82,3	30,4	78,7	63,2
47	Hol	3330	Buskerud	51,6	85,8	61,0	97,7	33,3	49,7	63,2
48	Vestvågøy	1860	Nordland	43,5	88,9	63,5	86,6	28,6	66,7	63,0
49	Meløy	1837	Nordland	62,6	91,1	63,4	83,3	9,6	67,3	62,9
50	Dyrøy	5528	Troms	47,6	85,7	53,1	88,1	34,4	67,9	62,8
51	Aurskog-Høland	3226	Akershus	40,1	94,0	75,5	80,9	13,6	72,7	62,8

Range-ring	K.navn	K.nr	Fylke	Barne-hage	Grunn-skole	Barne-vern	Helse	Kultur	Resultat-kvalitet	Samle-indikator
52	Kongsberg	3303	Buskerud	42,1	92,2	68,2	80,1	22,6	71,2	62,7
53	Krødsherad	3318	Buskerud	48,7	98,8	54,3	87,2	0,0	87,6	62,7
54	Ulstein	1516	Møre og Romsdal	40,1	93,1	70,0	81,9	23,7	67,6	62,7
55	Trysil	3421	Innlandet	49,5	90,5	58,5	77,7	27,4	72,6	62,7
56	Sauda	1135	Rogaland	44,9	93,8	52,7	78,3	34,5	71,9	62,7
57	Holtålen	5026	Trøndelag	52,6	100,0	51,4	81,0	31,6	58,6	62,5
58	Siljan	4010	Telemark	41,7	97,9	57,1	80,9	9,0	88,0	62,4
59	Hitra	5056	Trøndelag	42,6	91,9	69,4	84,5	26,8	59,0	62,4
60	Austrheim	4632	Vestland	51,8	97,2	60,2	81,6	21,8	61,4	62,3
61	Bardu	5520	Troms	56,9	93,8	52,6	84,0	25,6	60,2	62,2
62	Åmli	4217	Agder	53,4	95,1	44,4	83,6	24,2	72,4	62,2
63	Suldal	1134	Rogaland	48,6	75,9	48,0	77,6	45,8	77,1	62,1
64	Eidskog	3416	Innlandet	49,1	78,0	64,9	78,5	30,5	71,7	62,1
65	Frøya	5014	Trøndelag	42,8	90,4	68,7	81,1	30,5	58,6	62,0
66	Aure	1576	Møre og Romsdal	54,2	95,9	58,2	71,8	26,9	65,1	62,0
67	Hustadvika	1579	Møre og Romsdal	40,8	89,6	66,5	79,9	24,6	70,7	62,0
68	Ås	3218	Akershus	38,6	93,4	68,7	85,2	16,2	69,3	61,9
69	Volda	1577	Møre og Romsdal	47,1	93,1	68,3	83,0	16,4	63,3	61,8
70	Vefsn	1824	Nordland	42,5	93,1	69,3	73,6	19,8	72,3	61,8
71	Melhus	5028	Trøndelag	43,3	93,3	66,4	80,2	19,5	68,0	61,8
72	Skien	4003	Telemark	43,1	90,7	70,2	80,9	13,9	71,8	61,8
73	Færder	3911	Vestfold	40,1	90,2	84,3	79,6	8,1	68,0	61,7
74	Porsanger	5622	Finnmark	55,4	75,7	65,8	83,7	29,4	60,2	61,7
75	Gol	3324	Buskerud	44,8	97,6	55,9	84,8	22,1	64,7	61,6
76	Gloppen	4650	Vestland	48,7	85,7	57,9	67,8	32,9	76,6	61,6
77	Lyngdal	4225	Agder	43,1	88,3	75,3	80,0	9,2	73,0	61,5
78	Eigersund	1101	Rogaland	42,0	90,4	70,7	76,4	19,0	69,4	61,3

Range-ring	K.navn	K.nr	Fylke	Barne-hage	Grunn-skole	Barne-vern	Helse	Kultur	Resultat-kvalitet	Samle-indikator
79	Nord-Aur-dal	3451	Innlandet	45,6	93,2	56,3	74,7	26,8	71,3	61,3
80	Sogndal	4640	Vestland	45,6	92,3	54,4	80,4	19,1	76,1	61,3
81	Frogn	3214	Akershus	36,9	92,5	76,0	81,3	14,0	66,8	61,3
82	Ringsaker	3411	Innlandet	43,1	95,0	68,9	81,3	9,3	69,6	61,2
83	Kvinnherad	4617	Vestland	43,8	92,5	68,8	80,4	14,4	67,5	61,2
84	Nome	4018	Telemark	48,1	84,6	52,9	82,1	20,1	79,5	61,2
85	Sykkylven	1528	Møre og Romsdal	46,5	90,5	67,6	79,2	14,2	69,0	61,2
86	Nesbyen	3322	Buskerud	51,4	96,6	54,6	91,0	21,4	52,0	61,2
87	Meråker	5034	Trøndelag	52,0	57,7	54,7	77,6	37,2	87,7	61,2
88	Kragerø	4014	Telemark	43,4	94,2	66,2	83,3	11,9	68,0	61,2
89	Orkland	5059	Trøndelag	47,3	86,9	70,9	78,1	14,9	68,8	61,1
90	Bjerkreim	1114	Rogaland	42,1	92,4	55,0	76,1	24,7	76,4	61,1
91	Kviteseid	4028	Telemark	46,5	91,2	54,7	77,8	28,2	67,9	61,1
92	Notodden	4005	Telemark	44,9	88,9	70,5	81,2	8,6	72,2	61,0
93	Samnanger	4623	Vestland	51,7	79,4	73,3	80,0	20,9	60,6	61,0
94	Farsund	4206	Agder	40,6	91,8	66,5	79,9	11,9	75,3	61,0
95	Rindal	5061	Trøndelag	49,5	100,0	58,1	78,1	0,0	79,6	60,9
96	Fitjar	4615	Vestland	43,3	98,7	64,4	80,2	17,0	61,3	60,8
97	Selbu	5032	Trøndelag	46,4	86,7	54,9	71,1	31,1	74,8	60,8
98	Grong	5045	Trøndelag	52,0	91,7	61,1	79,1	28,3	52,6	60,8
99	Ørsta	1520	Møre og Romsdal	42,6	97,0	62,5	80,4	12,5	69,6	60,8
100	Namsos	5007	Trøndelag	44,9	81,5	66,0	83,8	26,7	61,5	60,7
101	Tingvoll	1560	Møre og Romsdal	41,7	91,9	60,3	74,5	35,7	60,2	60,7
102	Stord	4614	Vestland	40,7	92,4	65,1	79,6	11,5	74,9	60,7
103	Overhalla	5047	Trøndelag	46,1	95,2	53,6	84,5	14,9	69,7	60,7
104	Nordre Follo	3207	Akershus	36,6	88,9	69,0	81,0	12,2	76,2	60,7
105	Stange	3413	Innlandet	41,5	91,2	65,7	81,5	12,7	71,0	60,6

Range-ring	K.navn	K.nr	Fylke	Barne-hage	Grunn-skole	Barne-vern	Helse	Kultur	Resultat-kvalitet	Samle-indikator
106	Brønnøy	1813	Nordland	41,1	88,3	63,8	80,6	10,1	79,5	60,6
107	Fyresdal	4032	Telemark	49,9	83,9	63,4	74,6	39,3	52,2	60,5
108	Voss	4621	Vestland	44,0	86,5	70,5	79,7	21,8	60,7	60,5
109	Vestby	3216	Akershus	40,1	94,1	67,1	78,9	11,9	71,0	60,5
110	Bærum	3201	Akershus	35,8	90,3	70,0	79,4	9,5	78,1	60,5
111	Nesodden	3212	Akershus	37,8	96,6	68,4	79,4	11,3	69,2	60,5
112	Røros	5025	Trøndelag	43,3	92,2	57,3	74,5	22,5	72,7	60,4
113	Kinn	4602	Vestland	43,0	88,5	57,6	78,9	19,3	75,1	60,4
114	Åmot	3422	Innlandet	59,6	68,8	69,2	82,6	16,6	65,6	60,4
115	Ålesund	1508	Møre og Romsdal	39,1	79,8	68,0	80,7	19,9	74,8	60,4
116	Tinn	4026	Telemark	45,8	94,8	54,8	81,9	13,9	70,7	60,3
117	Karmøy	1149	Rogaland	40,2	90,3	72,2	72,7	12,8	73,5	60,3
118	Lavangen	5518	Troms	46,0	95,3	63,4	75,0	46,6	35,3	60,3
119	Lier	3312	Buskerud	38,2	94,0	68,6	79,9	12,6	67,9	60,2
120	Lærdal	4642	Vestland	48,7	90,4	64,1	57,4	35,8	64,8	60,2
121	Bømlo	4613	Vestland	41,7	92,3	63,9	69,5	22,8	70,8	60,2
122	Flekkefjord	4207	Agder	41,3	94,4	53,4	82,4	16,4	73,0	60,2
123	Hjelmeland	1133	Rogaland	52,8	94,3	59,0	52,7	21,6	80,3	60,1
124	Søndre Land	3447	Innlandet	47,5	80,1	63,9	81,1	14,9	73,1	60,1
125	Ullensvang	4618	Vestland	45,6	90,0	54,4	79,5	29,0	61,6	60,0
126	Nissedal	4030	Telemark	64,7	92,2	61,6	51,8	30,3	59,6	60,0
127	Engerdal	3425	Innlandet	60,4	59,6	64,6	68,0	29,4	78,1	60,0
128	Rauma	1539	Møre og Romsdal	42,7	97,6	54,9	81,0	19,5	64,3	60,0
129	Lilleham-mer	3405	Innlandet	41,0	92,1	65,5	81,6	14,6	64,8	59,9
130	Heim	5055	Trøndelag	50,1	92,1	53,4	85,1	22,0	56,8	59,9
131	Vestnes	1535	Møre og Romsdal	39,3	93,0	67,0	78,8	20,8	60,6	59,9

Range-ring	K.navn	K.nr	Fylke	Barne-hage	Grunn-skole	Barne-vern	Helse	Kultur	Resultat-kvalitet	Samle-indikator
132	Drammen	3301	Buskerud	38,0	91,4	75,3	79,4	10,0	65,3	59,9
133	Gamvik	5626	Finnmark	65,5	84,5	58,1	70,6	13,6	67,0	59,9
134	Senja	5530	Troms	44,7	85,6	57,2	80,9	23,6	66,9	59,8
135	Bamble	4012	Telemark	41,1	84,7	69,9	80,9	16,0	66,1	59,8
136	Aukra	1547	Møre og Romsdal	42,2	78,8	58,8	80,6	27,7	70,5	59,8
137	Ringerike	3305	Buskerud	41,2	93,1	67,5	75,5	8,9	72,2	59,7
138	Haugesund	1106	Rogaland	42,2	85,0	69,2	78,5	9,5	74,0	59,7
139	Sola	1124	Rogaland	39,3	83,8	64,3	80,0	12,7	78,3	59,7
140	Nordkapp	5620	Finnmark	47,1	84,1	66,0	73,8	39,1	48,2	59,7
141	Nesna	1828	Nordland	58,0	53,6	65,7	77,9	17,1	86,0	59,7
142	Tynset	3427	Innlandet	48,0	91,1	48,9	71,4	21,4	77,4	59,7
143	Alvdal	3428	Innlandet	42,8	96,4	50,9	76,9	19,6	71,6	59,7
144	Tysvær	1146	Rogaland	39,2	87,0	67,7	75,1	13,4	75,9	59,7
145	Vadsø	5607	Finnmark	38,7	85,3	56,9	73,2	28,7	75,5	59,7
146	Vågan	1865	Nordland	42,3	80,2	69,5	73,6	19,3	73,2	59,7
147	Modum	3316	Buskerud	42,4	90,0	54,7	83,9	14,7	71,8	59,6
148	Alstahaug	1820	Nordland	42,6	80,5	63,6	82,5	20,1	67,7	59,5
149	Inderøy	5053	Trøndelag	42,2	87,9	69,1	82,7	19,3	55,7	59,5
150	Sokndal	1111	Rogaland	40,8	92,4	52,9	77,2	17,6	76,0	59,5
151	Hamar	3403	Innlandet	43,5	86,3	72,3	80,3	10,7	63,7	59,5
152	Skjervøy	5542	Troms	48,8	92,4	62,6	85,6	22,1	45,1	59,4
153	Hemsedal	3326	Buskerud	42,8	63,6	58,9	85,2	36,9	69,1	59,4
154	Ibestad	5514	Troms	57,6	77,1	67,3	51,3	27,6	75,6	59,4
155	Ål	3328	Buskerud	40,8	84,5	62,1	68,3	30,6	69,7	59,3
156	Molde	1506	Møre og Romsdal	44,2	87,1	63,5	78,9	18,1	63,9	59,3
157	Ørland	5057	Trøndelag	43,9	92,4	60,2	82,0	20,9	56,1	59,2

Range-ring	K.navn	K.nr	Fylke	Barne-hage	Grunn-skole	Barne-vern	Helse	Kultur	Resultat-kvalitet	Samle-indikator
158	Porsgrunn	4001	Telemark	42,6	82,7	75,6	80,5	11,4	62,3	59,2
159	Lindesnes	4205	Agder	44,5	91,2	68,6	67,7	10,1	73,0	59,2
160	Averøy	1554	Møre og Romsdal	44,1	92,1	66,0	66,9	21,0	64,9	59,2
161	Østre Toten	3442	Innlandet	41,2	89,2	56,7	78,1	14,8	75,0	59,1
162	Tvedes-trand	4213	Agder	47,4	82,7	47,7	80,3	34,8	61,6	59,1
163	Sandnes	1108	Rogaland	37,9	85,6	61,9	79,1	14,2	75,6	59,1
164	Flå	3320	Buskerud	37,6	99,7	50,2	88,2	0,0	78,1	59,0
165	Tana	5628	Finnmark	43,7	88,8	63,0	75,7	19,7	63,0	59,0
166	Hvaler	3110	Østfold	48,0	97,8	59,2	79,0	12,6	57,2	59,0
167	Hemnes	1832	Nordland	41,4	95,6	53,8	81,6	22,8	58,6	58,9
168	Gildeskål	1838	Nordland	43,8	87,5	59,4	87,8	25,7	49,4	58,9
169	Lebesby	5624	Finnmark	52,4	78,8	62,9	48,5	21,3	89,7	58,9
170	Steinkjer	5006	Trøndelag	44,4	80,8	67,8	81,8	12,9	65,9	58,9
171	Seljord	4022	Telemark	41,7	85,1	68,0	76,4	37,6	44,3	58,8
172	Asker	3203	Akershus	37,6	91,6	67,5	80,2	9,7	66,2	58,8
173	Klepp	1120	Rogaland	37,1	90,4	69,1	71,9	13,5	70,7	58,8
174	Gjesdal	1122	Rogaland	38,7	88,5	69,5	78,7	9,8	67,3	58,8
175	Larvik	3909	Vestfold	41,1	90,2	71,5	71,2	8,8	69,5	58,7
176	Elverum	3420	Innlandet	40,8	91,8	62,4	78,9	11,7	66,2	58,6
177	Oppdal	5021	Trøndelag	43,3	90,7	61,6	79,6	18,7	57,8	58,6
178	Sula	1531	Møre og Romsdal	40,4	82,4	66,7	76,0	12,9	73,2	58,6
179	Jevnaker	3236	Akershus	39,1	92,9	57,3	79,6	12,2	70,5	58,6
180	Tromsø	5501	Troms	40,8	85,8	66,6	76,0	18,1	64,2	58,6
181	Lurøy	1834	Nordland	70,5	90,2	33,8	57,8	37,5	61,7	58,6
182	Stad	4649	Vestland	46,3	88,5	52,7	78,5	15,4	69,9	58,5
183	Alta	5601	Finnmark	41,0	87,8	69,5	71,7	12,6	68,6	58,5

Range-ring	K.navn	K.nr	Fylke	Barne-hage	Grunn-skole	Barne-vern	Helse	Kultur	Resultat-kvalitet	Samle-indikator
184	Stjørdal	5035	Trøndelag	40,8	76,7	71,1	80,8	15,5	66,0	58,5
185	Horten	3901	Vestfold	40,0	91,4	70,1	69,6	11,7	67,7	58,4
186	Bergen	4601	Vestland	40,0	92,7	60,7	81,9	9,3	65,5	58,4
187	Løten	3412	Innlandet	41,5	86,0	65,1	85,8	10,6	61,1	58,3
188	Kvæfjord	5510	Troms	42,0	86,1	67,5	83,4	23,2	47,9	58,3
189	Grimstad	4202	Agder	41,6	80,1	68,7	80,0	7,8	71,7	58,3
190	Karlsøy	5534	Troms	57,8	85,9	54,2	77,7	25,8	48,4	58,3
191	Bjørnafjor-den	4624	Vestland	42,0	90,1	70,3	75,8	8,9	62,5	58,3
192	Drangedal	4016	Telemark	46,3	93,7	51,8	75,5	16,2	66,1	58,2
193	Nordre Land	3448	Innlandet	39,9	80,9	72,3	79,1	16,4	60,9	58,2
194	Øyer	3440	Innlandet	40,1	92,3	62,7	56,9	33,7	63,3	58,2
195	Sømna	1812	Nordland	46,2	97,0	73,5	61,9	41,6	28,7	58,2
196	Vestre Toten	3443	Innlandet	39,1	87,9	69,6	77,1	10,1	65,1	58,1
197	Kongsvin-ger	3401	Innlandet	41,6	80,3	69,9	77,1	10,5	69,5	58,1
198	Øvre Eiker	3314	Buskerud	39,2	86,2	66,9	78,3	8,4	69,8	58,1
199	Saltdal	1840	Nordland	39,1	86,1	59,5	78,8	19,2	66,1	58,1
200	Lierne	5042	Trøndelag	47,9	72,5	38,1	83,1	17,2	89,8	58,1
201	Sør-Aurdal	3449	Innlandet	51,2	86,8	56,1	55,8	16,6	81,5	58,0
202	Strand	1130	Rogaland	38,7	78,0	69,0	77,9	13,9	70,1	57,9
203	Randaberg	1127	Rogaland	42,5	83,5	63,1	74,7	11,9	71,7	57,9
204	Leirfjord	1822	Nordland	53,8	89,5	65,6	82,4	0,0	56,0	57,9
205	Målselv	5524	Troms	49,7	83,9	61,1	74,2	16,2	62,0	57,8
206	Midt-Tele-mark	4020	Telemark	40,8	85,4	55,3	79,1	20,9	65,5	57,8
207	Iveland	4218	Agder	55,0	96,2	58,8	56,3	2,1	78,5	57,8
208	Høyanger	4638	Vestland	51,4	88,3	53,4	77,7	18,6	57,7	57,8
209	Evje og Hornnes	4219	Agder	42,6	95,2	64,0	72,2	15,2	57,7	57,8

Range-ring	K.navn	K.nr	Fylke	Barne-hage	Grunn-skole	Barne-vern	Helse	Kultur	Resultat-kvalitet	Samle-indikator
210	Skaun	5029	Trøndelag	43,3	84,4	53,4	78,6	17,6	69,5	57,8
211	Råde	3112	Østfold	42,2	93,5	58,0	81,4	6,7	64,4	57,7
212	Kristians-und	1505	Møre og Romsdal	39,6	82,9	71,0	69,2	13,8	69,7	57,7
213	Våler	3114	Østfold	38,3	94,6	61,6	83,6	0,0	68,1	57,7
214	Gjøvik	3407	Innlandet	41,1	90,2	57,6	74,0	13,7	69,4	57,7
215	Sandefjord	3907	Vestfold	40,5	88,6	69,4	79,7	5,5	62,3	57,7
216	Midtre Gauldal	5027	Trøndelag	46,0	83,9	53,2	74,3	21,1	67,3	57,6
217	Flesberg	3334	Buskerud	41,6	97,8	67,8	69,2	0,0	69,3	57,6
218	Giske	1532	Møre og Romsdal	37,9	76,2	69,3	78,2	9,3	74,8	57,6
219	Nittedal	3232	Akershus	38,2	84,4	66,9	79,7	7,6	68,6	57,6
220	Sør-Fron	3438	Innlandet	44,2	97,4	55,7	78,8	0,0	69,1	57,5
221	Enebakk	3220	Akershus	38,5	85,7	67,4	80,1	11,6	61,6	57,5
222	Øystre Slidre	3453	Innlandet	42,8	91,6	55,4	76,1	31,5	47,2	57,4
223	Stryn	4651	Vestland	47,3	95,4	56,6	58,5	15,2	71,4	57,4
224	Gausdal	3441	Innlandet	42,4	88,6	61,7	76,3	13,4	61,9	57,4
225	Kristi-ansand	4204	Agder	40,2	90,3	57,6	77,5	8,0	70,1	57,3
226	Verdal	5038	Trøndelag	42,1	76,6	65,3	81,0	10,4	68,3	57,3
227	Tjeldsund	5512	Troms	50,4	72,1	52,3	87,2	16,6	65,1	57,3
228	Harstad	5503	Troms	39,5	84,6	65,2	81,3	11,6	61,4	57,3
229	Birkenes	4216	Agder	46,2	93,0	33,1	80,0	21,4	69,9	57,3
230	Austevoll	4625	Vestland	39,3	81,2	59,0	81,2	16,1	66,6	57,2
231	Rakkestad	3120	Østfold	40,9	96,3	46,4	76,8	10,2	72,7	57,2
232	Kvinesdal	4227	Agder	46,6	83,6	45,1	84,3	11,8	71,9	57,2
233	Halden	3101	Østfold	41,8	92,4	64,8	78,1	5,3	60,8	57,2
234	Lillesand	4215	Agder	44,1	93,5	49,7	77,7	0,0	77,9	57,2
235	Alver	4631	Vestland	43,5	92,1	59,5	79,1	5,5	63,2	57,1

Range-ring	K.navn	K.nr	Fylke	Barne-hage	Grunn-skole	Barne-vern	Helse	Kultur	Resultat-kvalitet	Samle-indikator
236	Lom	3434	Innlandet	50,8	97,7	47,3	72,7	0,0	74,3	57,1
237	Namssko-gan	5044	Trøndelag	51,6	93,4	67,4	40,3	40,1	50,0	57,1
238	Åsnes	3418	Innlandet	42,1	82,4	51,9	85,3	16,7	63,9	57,0
239	Høylandet	5046	Trøndelag	45,2	87,7	58,1	86,2	23,2	41,7	57,0
240	Gran	3446	Innlandet	41,0	81,9	58,0	73,3	19,3	68,4	57,0
241	Vennesla	4223	Agder	40,1	92,1	65,9	74,1	4,8	64,2	56,9
242	Sel	3437	Innlandet	46,9	80,2	53,9	79,1	13,5	67,7	56,9
243	Nes	3228	Akershus	38,2	85,4	69,5	72,8	9,9	65,0	56,8
244	Vaksdal	4628	Vestland	44,8	89,8	50,8	72,8	24,6	58,0	56,8
245	Rana	1833	Nordland	41,1	77,7	67,1	77,7	10,7	66,5	56,8
246	Hole	3310	Buskerud	42,6	87,7	48,7	78,6	16,8	65,8	56,7
247	Beiarn	1839	Nordland	37,0	88,2	60,7	53,9	17,9	82,4	56,7
248	Haram	1580	Møre og Romsdal	39,1	86,7	63,6	78,4	0,0	71,4	56,5
249	Sortland	1870	Nordland	38,8	85,4	62,5	77,1	15,7	59,1	56,4
250	Vanylven	1511	Møre og Romsdal	41,9	91,1	56,0	78,7	27,0	43,8	56,4
251	Froland	4214	Agder	41,9	91,1	59,0	64,1	13,1	69,2	56,4
252	Marker	3122	Østfold	45,4	90,0	53,7	63,2	12,0	73,9	56,4
253	Indre Øst-fold	3118	Østfold	39,2	81,9	66,7	74,9	9,4	66,2	56,4
254	Time	1121	Rogaland	38,2	86,8	52,1	78,6	9,6	72,7	56,3
255	Nannestad	3238	Akershus	36,1	77,9	67,9	80,1	12,3	62,7	56,2
256	Levanger	5037	Trøndelag	45,2	73,9	56,2	79,2	16,3	65,6	56,1
257	Gjemnes	1557	Møre og Romsdal	47,1	98,7	58,7	78,3	0,0	53,6	56,1
258	Askvoll	4645	Vestland	48,4	77,8	63,3	76,9	0,0	70,1	56,1
259	Tønsberg	3905	Vestfold	41,2	91,6	54,5	75,9	7,8	65,3	56,1
260	Nærøysund	5060	Trøndelag	42,7	82,3	60,3	65,3	14,6	70,8	56,0
261	Oslo	301	Oslo	38,7	86,1	60,2	74,4	6,3	70,0	56,0

Range-ring	K.navn	K.nr	Fylke	Barne-hage	Grunn-skole	Barne-vern	Helse	Kultur	Resultat-kvalitet	Samle-indikator
262	Moss	3103	Østfold	38,5	94,9	51,3	78,5	8,3	64,2	56,0
263	Stavanger	1103	Rogaland	40,1	87,8	61,2	65,5	12,2	68,9	56,0
264	Hurdal	3242	Akershus	41,6	87,4	54,4	75,4	15,3	61,4	55,9
265	Osterøy	4630	Vestland	39,1	83,2	55,8	78,7	15,1	63,6	55,9
266	Øksnes	1868	Nordland	40,5	88,1	64,1	69,0	18,1	55,7	55,9
267	Narvik	1806	Nordland	42,5	89,4	46,4	79,3	13,8	63,9	55,9
268	Sveio	4612	Vestland	42,9	85,7	68,7	64,7	7,8	65,3	55,9
269	Trondheim	5001	Trøndelag	40,3	77,2	56,6	74,3	17,9	68,8	55,8
270	Øygarden	4626	Vestland	40,1	93,1	55,5	79,9	6,3	59,9	55,8
271	Fredrikstad	3107	Østfold	40,3	94,0	61,7	68,9	5,2	64,6	55,8
272	Lillestrøm	3205	Akershus	37,5	89,4	65,6	68,9	9,9	62,8	55,7
273	Holme-strand	3903	Vestfold	41,2	78,8	53,2	83,3	9,6	67,7	55,7
274	Hå	1119	Rogaland	35,1	88,6	40,4	79,5	12,6	76,5	55,4
275	Luster	4644	Vestland	49,1	92,4	43,1	80,5	0,0	67,2	55,4
276	Sør-Odal	3415	Innlandet	38,6	61,0	72,8	79,7	12,0	68,1	55,4
277	Hattfjelldal	1826	Nordland	50,4	81,7	50,9	53,3	13,2	82,4	55,3
278	Arendal	4203	Agder	41,9	73,2	67,6	80,6	7,0	61,4	55,3
279	Ullensaker	3209	Akershus	36,9	86,1	70,9	62,2	10,7	64,8	55,3
280	Indre Fosen	5054	Trøndelag	49,1	69,6	66,0	49,8	22,4	74,6	55,2
281	Hadsel	1866	Nordland	43,0	81,1	62,0	73,7	22,1	49,0	55,2
282	Nordreisa	5544	Troms	48,1	76,7	61,9	72,9	13,2	58,2	55,1
283	Tysnes	4616	Vestland	64,6	93,5	46,5	53,3	19,9	52,8	55,1
284	Skiptvet	3116	Østfold	38,3	86,9	65,1	72,7	0,0	66,5	54,9
285	Askøy	4627	Vestland	39,2	89,6	63,4	69,6	5,5	62,0	54,9
286	Kautokeino	5612	Finnmark	49,7	80,8	62,8	63,1	29,5	43,3	54,9
287	Sarpsborg	3105	Østfold	38,8	94,7	48,7	76,4	5,4	65,1	54,9
288	Sørreisa	5526	Troms	38,5	74,2	54,7	76,8	24,6	59,2	54,7

Range-ring	K.navn	K.nr	Fylke	Barne-hage	Grunn-skole	Barne-vern	Helse	Kultur	Resultat-kvalitet	Samle-indikator
289	Fauske	1841	Nordland	40,2	67,4	60,2	79,8	8,2	71,7	54,6
290	Gjerdrum	3230	Akershus	37,1	62,4	58,6	78,0	19,5	71,3	54,5
291	Hareid	1517	Møre og Romsdal	40,7	89,4	57,0	72,8	17,7	49,0	54,4
292	Eidsvoll	3240	Akershus	38,0	82,9	69,8	65,5	9,3	61,1	54,4
293	Andøy	1871	Nordland	42,3	77,5	65,1	75,9	15,3	49,5	54,3
294	Rollag	3336	Buskerud	41,7	88,1	52,0	61,1	0,0	82,6	54,2
295	Hasvik	5616	Finnmark	54,0	86,7	64,6	40,3	4,3	75,5	54,2
296	Storfjord	5538	Troms	47,8	88,1	42,1	41,6	41,8	62,1	53,9
297	Grane	1825	Nordland	40,7	66,7	59,6	66,3	9,5	79,8	53,8
298	Vegårshei	4212	Agder	44,1	92,9	47,6	74,8	0,0	61,4	53,5
299	Malvik	5031	Trøndelag	39,4	72,8	45,3	77,1	12,7	73,2	53,4
300	Frosta	5036	Trøndelag	40,0	94,9	53,6	52,4	16,3	59,9	52,8
301	Fjaler	4646	Vestland	45,0	70,7	54,3	75,2	0,0	70,0	52,5
302	Bodø	1804	Nordland	41,0	86,9	28,1	79,0	7,6	71,2	52,3
303	Kåfjord	5540	Troms	57,1	79,9	51,2	37,1	45,7	42,1	52,2
304	Karasjok	5610	Finnmark	39,5	77,3	66,9	53,8	33,3	41,2	52,0
305	Dønna	1827	Nordland	48,9	81,0	57,5	74,8	0,0	49,5	52,0
306	Lunner	3234	Akershus	39,9	71,0	57,4	79,6	0,0	62,7	51,8
307	Gjerstad	4211	Agder	45,2	61,1	46,6	84,8	0,0	72,2	51,7
308	Nord-Odal	3414	Innlandet	44,7	70,7	63,0	82,1	0,0	48,9	51,6
309	Fedje	4633	Vestland	54,8	86,9	60,4	34,4	34,3	37,3	51,4
310	Rælingen	3224	Akershus	37,4	79,9	67,4	46,1	12,2	64,6	51,2
311	Våler (Inn-landet)	3419	Innlandet	41,5	61,1	45,7	82,6	7,9	66,4	50,9
312	Grue	3417	Innlandet	45,3	94,2	55,6	44,0	14,4	50,6	50,7
313	Lødingen	1851	Nordland	47,4	54,0	44,9	75,8	15,4	65,1	50,4
314	Balsfjord	5532	Troms	41,4	88,0	55,2	38,4	24,6	54,8	50,4
315	Lørenskog	3222	Akershus	37,5	88,9	46,5	52,2	6,8	68,5	50,1

Range-ring	K.navn	K.nr	Fylke	Barne-hage	Grunn-skole	Barne-vern	Helse	Kultur	Resultat-kvalitet	Samle-indikator
316	Risør	4201	Agder	45,5	74,0	42,9	80,6	0,0	57,2	50,0
317	Vega	1815	Nordland	62,4	61,2	55,2	59,2	0,0	58,0	49,3
318	Bø	1867	Nordland	40,4	88,7	61,7	50,5	29,5	24,9	49,3
319	Værøy	1857	Nordland	48,7	70,6	60,1	58,0	27,0	12,7	46,2
-	Aremark	3124	Østfold	44,6	89,3	N/A	83,5	22,9	93,4	N/A
-	Berlevåg	5630	Finnmark	41,4	61,9	54,8	39,1	48,9	N/A	N/A
-	Bindal	1811	Nordland	58,0	94,8	N/A	56,8	19,7	74,4	N/A
-	Bokn	1145	Rogaland	39,7	95,3	N/A	72,9	40,8	91,4	N/A
-	Bykle	4222	Agder	76,0	99,1	N/A	97,2	80,1	85,3	N/A
-	Eidfjord	4619	Vestland	50,3	98,0	N/A	74,1	98,6	64,0	N/A
-	Etne	4611	Vestland	43,9	96,6	N/A	76,7	18,0	68,3	N/A
-	Etnedal	3450	Innlandet	57,6	99,4	N/A	62,5	17,2	86,3	N/A
-	Flakstad	1859	Nordland	39,7	100,0	N/A	70,5	0,0	90,7	N/A
-	Flatanger	5049	Trøndelag	65,8	98,2	N/A	81,8	35,5	100,0	N/A
-	Folldal	3429	Innlandet	65,9	95,8	N/A	82,5	51,2	89,8	N/A
-	Gratangen	5516	Troms	57,2	97,2	N/A	29,4	19,9	79,3	N/A
-	Herøy (Nordland)	1818	Nordland	47,1	92,9	N/A	68,4	20,3	37,5	N/A
-	Hyllestad	4637	Vestland	63,0	94,4	N/A	83,5	100,0	77,5	N/A
-	Hægebo-stad	4226	Agder	47,1	92,7	N/A	84,1	0,0	N/A	N/A
-	Kvitsøy	1144	Rogaland	46,0	95,0	N/A	60,5	25,8	86,4	N/A
-	Kvæningen	5546	Troms	43,9	85,3	N/A	81,8	27,6	57,8	N/A
-	Leka	5052	Trøndelag	56,1	94,3	N/A	55,2	44,8	N/A	N/A
-	Loppa	5614	Finnmark	71,2	73,5	N/A	80,7	0,0	N/A	N/A
-	Modalen	4629	Vestland	54,4	98,4	N/A	84,0	31,0	75,0	N/A
-	Moskenes	1874	Nordland	44,9	86,2	N/A	59,6	27,9	79,3	N/A
-	Måsøy	5618	Finnmark	44,4	90,2	N/A	67,8	49,0	64,8	N/A

Range-ring	K.navn	K.nr	Fylke	Barne-hage	Grunn-skole	Barne-vern	Helse	Kultur	Resultat-kvalitet	Samle-indikator
-	Nesseby	5636	Finnmark	91,7	84,3	N/A	53,0	27,2	72,2	N/A
-	Osen	5020	Trøndelag	57,0	97,8	N/A	51,3	15,2	80,7	N/A
-	Rendalen	3424	Innlandet	49,8	92,2	N/A	81,3	40,6	73,8	N/A
-	Røst	1856	Nordland	58,7	39,1	N/A	69,3	23,0	N/A	N/A
-	Røyrvik	5043	Trønde-lag	61,2	87,0	N/A	51,6	58,1	73,8	N/A
-	Sirdal	4228	Agder	43,5	86,5	N/A	72,8	33,7	76,2	N/A
-	Solund	4636	Vestland	66,9	86,9	N/A	76,3	57,2	72,8	N/A
-	Tolga	3426	Innlandet	37,4	97,1	N/A	64,9	43,9	88,9	N/A
-	Træna	1835	Nordland	43,5	95,2	N/A	35,7	47,3	100,0	N/A
-	Tydal	5033	Trøndelag	63,5	92,9	N/A	76,8	40,8	69,8	N/A
-	Utsira	1151	Rogaland	92,9	86,4	N/A	100,0	30,4	N/A	N/A
-	Valle	4221	Agder	44,7	86,1	N/A	77,3	47,3	76,1	N/A
-	Vevelstad	1816	Nordland	32,5	84,3	N/A	67,9	16,4	N/A	N/A
-	Vindafjord	1160	Rogaland	42,6	79,2	N/A	79,1	14,8	73,3	N/A
-	Årdal	4643	Vestland	43,7	85,5	N/A	81,6	51,3	75,3	N/A
-	Åseral	4224	Agder	53,1	82,0	N/A	86,9	100,0	61,7	N/A

Vedlegg 2 – Utelatte kommuner fra samleindikator

Tabell V2.1 Kommuner som er utelatt fra samleindikatoren

Kommunenavn	Fylke
Aremark	Østfold
Berlevåg	Finnmark
Bindal	Nordland
Bokn	Rogaland
Bykle	Agder
Eidfjord	Vestland
Etne	Vestland
Etnedal	Innlandet
Flakstad	Nordland
Flatanger	Trøndelag
Folldal	Innlandet
Gratangen	Troms
Herøy (Nordland)	Nordland
Hyllestad	Vestland
Hægebostad	Agder
Kvitsøy	Rogaland
Kvænangen	Troms
Leka	Trøndelag
Loppa	Finnmark
Modalen	Vestland
Moskenes	Nordland
Måsøy	Finnmark
Nesseby	Finnmark
Osen	Trøndelag
Rendalen	Innlandet
Røst	Nordland
Røyrvik	Trøndelag
Sirdal	Agder
Solund	Vestland
Tolga	Innlandet
Træna	Nordland
Tydal	Trøndelag
Utsira	Rogaland
Valle	Agder
Vevelstad	Nordland
Vindafjord	Rogaland
Årdal	Vestland
Åseral	Agder

Vedlegg 3 – Deskriptiv statistikk

Tabell V3.1 Deskriptiv statistikk over alle variablene som legger grunnlag for samleindikatoren

	Gjennom- snitt	Minimum	Maksimum	N
Antall barnehagelærere per barn under 3 år i alle barnehager	0,33	0,08	1	357
Antall barnehagelærer per barn over 3 år i alle barnehager	0,18	0,06	0,35	357
Antall årsverk per barn i kommunens barnehager	0,26	0,21	0,41	357
Leke- og oppholdsareal per barn i barnehage (m2) i kommunale barnehager	8,1	4,8	25,2	357
Andel av skolene i kommunen som tilfredsstiller lærernormen	0,87	0	1	357
Andel av undervisningen som gis av lærere som oppfyller kompetansekravet for tilsetting	0,93	0,48	1	357
Andel lærere som underviser i norsk, matematikk og engelsk som oppfyller kompetansekravene	0,83	0,27	1	357
Andel avsluttede undersøkelsessaker uten fristbrudd	0,85	0,22	0,995	208
Andel barn som får oppfølgingsbesøk i tråd med regelverket (ikke tilgjengelig for 2024)	NA	NA	NA	NA
Andel barn som har fått tilsynsbesøk i tråd med regelverket (ikke tilgjengelig for 2024)	NA	NA	NA	NA
Andel barn med hjelpetiltak som har tiltaksplan	0,93	0,54	100	324
Antall 18-25-åringer som mottar ettervern som andel av barn i kommunen som mottar barnevernstiltak	0,22	0	1,26	336
Andel nyfødte med hjemmebesøk av helsesykepleier innen to uker etter hjemkomst	0,93	0	1,31	355
Andel barn med fullført helseundersøkelse i 1. trinn i grunnskolen	0,97	0,34	1,31	334
Årsverk per 10 000 barn 0-20 år innen helsestasjons- og skolehelsetjeneste	64	3	247	357
Om kommunen har helsestasjon for ungdom eller ikke	0,91	0	1	357
Årsverk til kulturskole per 10 000 barn i alderen 6-15 år	5,0	0	36,3	357
Gjennomsnittlig fravær (målt i dager) for 10.-trinn	12,6	0	32,4	348
Gjennomsnittlig andel elever i 5.-10.-trinn som opplever å bli mobbet på grunnskolen	0,12	0	0,52	295

For hvert barn,

Hvem hun enn er.

Uansett hvor han bor.

Hvert barn fortjener en barndom.

En fremtid.

En sjanse.

Det er derfor UNICEF er der.

For hvert eneste barn.

Vi jobber dag ut og dag inn.

I mer enn 190 land og territorier.

For å nå de vanskeligste å nå.

De som er lengst unna hjelp.

De mest ekskluderte.

Det er derfor vi blir til slutten.

Og gir aldri opp.

UNICEF NORGE 2025

Postadresse: Postboks 4734 Nydalen 0421 Oslo
Besøksadresse: Sandakerveien 130, 0484 Oslo

[unicef.no](https://www.unicef.no)

Design og layout Maria Naomi Disch // naomi.no

for hvert barn